

Ročník 1990

Zbierka zákonov

ČESKEJ A SLOVENSKEJ FEDERATÍVNEJ REPUBLIKY

ČESKEJ REPUBLIKY / SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Čiastka 78

Vydaná 14. novembra 1990

OBSAH:

468. Nariadenie vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky o jednorazovom odškodnení za poškodenie zdravia alebo smrť, ku ktorým došlo v súvislosti s pomocou poskytnutou Zboru nápravnej výchovy
469. Oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí o dojednaní Dohovoru o povinnom invalidnom poistení zamestnancov v priemyselných a obchodných podnikoch a v slobodných povolaniach, ako aj domáckych robotníkov a osôb zamestnaných v domácnosti (č. 37), Dohovoru o povinnom invalidnom poistení zamestnancov v poľnohospodárskych podnikoch (č. 38), Dohovoru o povinnom poistení pre prípad smrti zamestnancov v priemyselných a obchodných podnikoch a v slobodných povolaniach, ako aj domáckych robotníkov a osôb zamestnaných v domácnosti (č. 39) a Dohovoru o povinnom poistení pre prípad smrti zamestnancov v poľnohospodárskych podnikoch (č. 40)
470. Oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí o dojednaní Dohovoru o vykonávaní zásad práva organizovať sa a kolektívne vyjednávať (č. 98) a Dohovoru o metódach určenia minimálnych miezd v poľnohospodárstve (č. 99)
-

468

**NARIADENIE VLÁDY
Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky**

z 18. októbra 1990

**o jednorazovom odškodnení za poškodenie zdravia alebo smrť, ku ktorým došlo v súvislosti
s pomocou poskytnutou Zboru nápravnej výchovy**

Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky podľa § 67a ods. 1 zákona č. 59/1965 Zb. o výkone trestu odňatia slobody v znení zákona č. 179/1990 Zb. nariaďuje:

§ 1

Jednorazové mimoriadne odškodnenie patrí

- a) občanovi, ktorý utrpel poškodenie na zdraví v súvislosti s pomocou, ktorú poskytol Zboru nápravnej výchovy alebo jeho príslušníkom v nebezpečenstve pri plnení služobnej úlohy na ich žiadosť alebo s ich vedomím, alebo
- b) členovi závodnej stráže, ktorý utrpel poškodenie na zdraví pri strážení alebo v súvislosti s ním (§ 67 zákona),

ak sa stal následkom tohto poškodenia invalidným alebo občanom so zmenenou pracovnou schopnosťou.

§ 2

Jednorazové mimoriadne odškodnenie podľa § 1

§ 3

sa poskytuje vo výške od 5000 do 25 000,- Kčs podľa stupňa poškodenia na zdraví a s prihliadnutím na mieru sťaženia spoločenského uplatnenia.

(1) Ak poškodený následkom poškodenia na zdraví v prípadoch uvedených v § 1 zomrel, zvyšuje sa manželovi, jeho rodičom a dieťaťu, ktoré má nárok na sirotský dôchodok, jednorazové odškodnenie patriace im podľa pracovnoprávných predpisov na dvojnásobok.

(2) V prípadoch odôvodnených osobnými, rodinnými a sociálnymi pomermi možno jednorazové mimoriadne odškodnenie priznať až do výšky 5000,- Kčs aj ďalším osobám, ktoré boli na neho odkázané výživou.

§ 4

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Čalfa v. r.

469**OZNÁMENIE****Federálneho ministerstva zahraničných vecí**

Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 29. júna 1933 boli na 17. zasadaní generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce prijaté Dohovor o povinnom invalidnom poistení zamestnancov v priemyselných a obchodných podnikoch a v slobodných povolaniach, ako aj domáckych robotníkov a osôb zamestnaných v domácnosti (č. 37), Dohovor o povinnom invalidnom poistení zamestnancov v poľnohospodárskych podnikoch (č. 38), Dohovor o povinnom poistení pre prípad smrti zamestnancov v priemyselných a obchodných podnikoch a v slobodných povolaniach, ako aj domáckych robotníkov a osôb zamestnaných v domácnosti (č. 39) a Dohovor o povinnom poistení pre prípad smrti zamestnancov v poľnohospodárskych podnikoch (č. 40). Ratifikácie dohovorov Československou republikou zapísal 1. júla 1949 generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce. Podľa svojich príslušných ustanovení dohovory nadobudli pre Československú republiku platnosť 1. júlom 1950.

České preklady dohovorov sa vyhlasujú súčasne.*)

*) Tu sa uverejňujú slovenské preklady.

Dohovor č. 37

Dohovor o povinnom invalidnom poistení zamestnancov v priemyselných a obchodných podnikoch a v slobodných povolaniach, ako aj domáckych robotníkov a osôb zamestnaných v domácnosti

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú správna rada Medzinárodného úradu práce zvolala do Ženevy a ktorá sa tam zišla 8. júna 1933 na svojom sedemnástom zasadaní,

rozhodnúc sa prijať niektoré návrhy týkajúce sa povinného invalidného poistenia, ktoré sú druhým bodom rokovacieho poriadku zasadania,

ustanoviac, že tieto návrhy budú mať formu medzinárodného dohovoru,

prijíma 29. júna 1933 tento Dohovor, ktorý sa bude označovať ako Dohovor o invalidnom poistení (priemysel atď.), 1933, aby ho členské štáty Medzinárodnej organizácie práce ratifikovali podľa ustanovení ústavy Medzinárodnej organizácie práce:

Č l á n o k 1

Každý členský štát Medzinárodnej organizácie práce, ktorý ratifikuje tento Dohovor, sa zaväzuje, že zavedie alebo bude udržiavať povinné invalidné poistenie za podmienok rovnajúcich sa aspoň tým, ktoré sú uvedené v tomto Dohovore.

Č l á n o k 2

1. Povinné invalidné poistenie sa bude vzťahovať na pracovníkov pracujúcich ručne a nepracujúcich ručne včítane učňov, ktorí sú zamestnaní v priemyselných alebo obchodných podnikoch alebo v slobodných povolaniach, a na domáckych pracovníkov a na osoby zamestnané v domácnosti.

2. Každý členský štát však môže ustanoviť vo svojom vnútroštátnom zákonodarstve výnimky, ktoré bude považovať za nevyhnutné, pokiaľ ide:

- a) o pracovníkov, ktorých odmena presahuje určenú sumu a kde vnútroštátne zákonodarstvo neustanovuje túto všeobecnú výnimku, pokiaľ ide o pracovníkov vykonávajúcich zamestnania považované zvyčajne za slobodné povolania;
- b) o pracovníkov, ktorí nepoberajú odmenu v hostovosti;
- c) o mladých pracovníkov mladších ako určeného veku a o pracovníkov, ktorí sú prístari na poistenie, keď po prvý raz vstupujú do zamestnania;
- d) o domáckych pracovníkov, ktorých pracovné

pomery sa nepodobajú zvyčajným pracovným pomerom pracovníkov za mzdu;

- e) o členov rodiny zamestnávateľa;
- f) o pracovníkov v takých zamestnaniach, ktoré, keďže nevyhnutne trvajú krátky čas, neumožňujú splniť podmienky pre priznanie dávok, ako aj o osoby zamestnané iba príležitostne alebo pomocne;
- g) o invalidných pracovníkov a o pracovníkov poberajúcich invalidný alebo starobný dôchodok;
- h) o verejných úradníkov na odpočinku zamestnaných za odmenu a o osoby požívajúce súkromný dôchodok, ak sa odpočívne alebo súkromný dôchodok aspoň rovná invalidnému dôchodku ustanovenému vnútroštátnym zákonodarstvom;
- i) o pracovníkov, ktorí počas svojich štúdií dávajú hodiny alebo pracujú za odmenu, pripravujú sa na zamestnanie zodpovedajúce takým štúdiám;
- j) služobníctvo zamestnané v domácnosti poľnohospodárskych zamestnávateľov.

3. Okrem toho z poistnej povinnosti sa môžu vyňať osoby, ktoré na základe zákona, predpisu alebo osobitného štatútu majú alebo budú mať nárok na dávky v prípade invalidity, ktoré sa vcelku rovnajú aspoň dávkam ustanoveným v tomto Dohovore.

4. Tento Dohovor sa nevzťahuje na námorníkov a námorných rybárov.

Č l á n o k 3

Vnútroštátne zákonodarstvo za podmienok, ktoré určí, umožní bývalým povinným poistencom, ktorí nepoberajú dôchodok, buď dobrovoľné pokračovanie v poistení, alebo zachovanie práv pravidelným platením udržiavacieho príspevku, pokiaľ tieto práva nie sú zachované automaticky alebo ak v prípade vdavky ženy nie je manželovi nepodrobenému povinnému poisteniu umožnené dobrovoľne sa poistiť a tak založiť manželke právo na starobný alebo vdovský dôchodok.

Č l á n o k 4

1. Poistenec, ktorý sa stane všeobecne práceneschopným a tak nespôsobilým zaobstarávať si odmenu hodnú zmienky, bude mať právo na invalidný dôchodok.

2. Vnútroštátne zákonodarstvá však, ktoré zabezpečujú poistencom liečenie a liečebnú starostlivosť počas invalidity a, ak sa invalidita skončí smrťou, poskytujú dôchodok v plnej výške vdovám bez ohľadu na vek alebo invaliditu a sirotám, budú môcť priznanie invalidného dôchodku podmieniť tým, že poistenec nie je schopný vykonávať prácu za plat.

3. V osobitných sústavách poistenia v prospech pracovníkov nepracujúcich ručne poistenec, ktorý nie je schopný zaoštarávať si odmenu hodnú zmienky prácou v zamestnaní, ktoré zvyčajne vykonával, alebo v podobnom povolani, bude mať právo na invalidný dôchodok.

Č l á n o k 5

1. Bez ujmy na ustanoveniach článku 6 právo na dôchodok môže byť podmienené dovŕšením čakacej doby, prípadne spolu so zaplatením minimálneho počtu príspevkov od vstupu do poistenia a v ustanovenom období bezprostredne predchádzajúcom poistnej udalosti.

2. Čakacia doba nebude dlhšia ako 60 príspevkových mesiacov alebo 250 príspevkových týždňov, alebo 1500 príspevkových dní.

3. Ak dovŕšenie čakacej doby je spojené so zaplatením ustanoveného počtu príspevkov v ustanovenom období bezprostredne predchádzajúcom poistnej udalosti, časy, za ktoré sa zaplatili príspevky pre prípad dočasnej práceneschopnosti a pre prípad nezamestnanosti, sa započítajú ako príspevkové doby v rozsahu a za podmienok ustanovených vnútroštátnym zákonodarstvom.

Č l á n o k 6

1. Poistenec, ktorý prestane byť povinne poistený a nemá právo na dávku predstavujúcu vzájomné plnenie za príspevky pripísané mu k dobru, zachová si práva vyplývajúce z týchto príspevkov.

2. Vnútroštátne zákonodarstvo však môže skončiť uplatniteľnosť práv vyplývajúcich z príspevkov po uplynutí lehoty, ktorá sa bude počítať od zániku poistnej povinnosti a ktorá bude buď premenná, alebo pevná.

a) Premenná lehota nebude kratšia ako tretina úhrnu príspevkových období dovŕšených od vstupu do poistenia bez období, za ktorých nedošlo k príspevkom.

b) Pevná lehota nebude v žiadnom prípade kratšia ako osemnásť mesiacov. Práva na príspevky sa môžu zrušiť po uplynutí tejto lehoty, ak sa počas nej poistencovi na základe povinného alebo dobrovoľného poistenia nepripísal k dobru minimálny počet príspevkov ustanovený vnútroštátnym zákonodarstvom.

Č l á n o k 7

1. Výška dôchodku sa určí buď v závislosti od času stráveného v poistení, alebo nezávisle od neho pevnou sumou alebo percentom príjmu, na ktorý sa prihliada na účely poistenia, alebo premennou sumou podľa sumy vcelku zaplatených príspevkov.

2. Ak nie je zaručená minimálna výška, musí dôchodok, ktorý je premenný podľa času stráveného v poistení a ktorého priznanie je podmienené dovŕšením čakacej doby, zahŕňať pevnú sumu alebo pevný diel nezávislý od času stráveného v poistení.

3. Ak sú príspevky odstupňované podľa príjmu, prihliadne sa na príjem, na ktorý sa prihliadalo z týchto dôvodov aj pri výpočte poskytovaného dôchodku, či už je dôchodok premenný podľa času stráveného v poistení, či nie.

Č l á n o k 8

Aby sa invalidite zabránilo alebo aby sa invalidita oddialila, znížila alebo skončila, poisťovacie ústavy budú za podmienok, ktoré ustanoví vnútroštátne zákonodarstvo, oprávnené poskytovať vecné dávky osobám, ktoré pre invaliditu poberajú dôchodok alebo by ho mohli požadovať.

Č l á n o k 9

1. Právo na dávky môže zaniknúť alebo sa úplne alebo čiastočne pozastaviť, ak zúčastnená osoba:

- a) vyvolala svoju invaliditu trestným činom alebo úmyselným porušením zákona;
- b) dopustila sa podvodu voči poisťovaciemu ústavu.

2. Dôchodok sa môže úplne alebo čiastočne pozastaviť, ak zúčastnená osoba:

- a) je celkom vydržiavaná na verejné náklady alebo ústavom sociálneho poistenia;
- b) odmieta bez platného dôvodu zachovávať lekárske príkazy a pokyny týkajúce sa správania invalidov alebo sa úmyselne a bez oprávnenia vymyká kontrole poisťovacieho ústavu;

c) poberá iné periodické dávky v hotovosti poskytované na základe zákonov o povinnom sociálnom poistení, o dôchodkoch alebo o odškodňovaní pracovných úrazov alebo chorôb z povolania;

d) je v zamestnaní podrobenom povinnému poisteniu alebo v prípade osobitného poistenia pre pracovníkov, ktorí nepracujú ručne, má príjem presahujúci ustanovenú výšku.

Č l á n o k 1 0

1. Poistenci a ich zamestnávateelia budú prispievať k vytváraniu zdrojov poistenia.

2. Vnútroštátne zákonodarstvo môže z príspevkovej povinnosti vyňať:

- a) učňov a mladých pracovníkov, ktorí nedovŕšili ustanovený vek;
- b) pracovníkov, ktorí nepoberajú odmenu v hotovosti alebo ktorí poberajú veľmi nízku mzdu.

3. Príspevky zamestnávateľov sa nemusia vyžadovať v právnych úpravách národného poistenia, ktoré sa neobmedzujú na zamestnancov.

4. Verejné úrady budú prispievať k vytváraniu zdrojov alebo na dávky poistenia vzťahujúce sa na zamestnancov vôbec alebo na ručne pracujúcich pracovníkov.

5. Vnútroštátne zákonodarstvá, ktoré v čase prijatia tohto Dohovoru neustanovujú príspevky poistencov, môžu aj naďalej vynímať poistencov z príspevkovej povinnosti.

Č l á n o k 1 1

1. Poistenie budú spravovať buď ústavy, ktoré budú zriadené verejnými úradmi a nebudú sledovať žiadny zárobkový cieľ, alebo štátne poisťovacie fondy.

2. Vnútroštátne zákonodarstvo však môže tiež zveriť správu poistenia ústavom zriadeným z podnetu zúčastnených osôb alebo ich združení a riadne schváleným verejnými úradmi.

3. Majetok poisťovacích ústavov a štátnych poisťovacích fondov sa bude spravovať oddelene od verejného majetku.

4. Zástupcovia poistencov sa zúčastnia na riadení poisťovacích ústavov za podmienok ustanovených vnútroštátnym zákonodarstvom, ktoré bude môcť tiež rozhodnúť o účasti zástupcov zamestnávateľov a verejných úradov.

5. Samosprávne poisťovacie ústavy budú podliehať finančnej a správnej kontrole verejných úradov.

Č l á n o k 1 2

1. Pri spore týkajúcom sa dávok sa poistencovi alebo jeho právnym zástupcom prizná právo na opravný prostriedok.

2. Tieto spory budú spadať do príslušnosti osobitných súdov, ktoré obsadia sudcovia, ktorí – či už sú sudcami z povolania alebo nie – budú dokonale poznať účel poistenia a potreby poistencov

alebo ktorí budú zasadať za súčinnosti prísediacich vybraných z poistencov a zo zamestnávateľov.

3. Pri spore týkajúcom sa poistnej povinnosti alebo výšky príspevku prizná sa právo na opravný prostriedok zamestnancovi a v sústavách ustanovujúcich zamestnávateľské príspevky aj jeho zamestnávateľovi.

Č l á n o k 1 3

1. Cudzozemskí zamestnanci budú podrobení poisteniu a plateniu príspevkov za rovnakých podmienok ako vlastní príslušníci.

2. Cudzozemskí poistenci a osoby závislé od nich výživou budú mať za rovnakých podmienok ako vlastní príslušníci nárok na dávky vyplývajúce z príspevkov, ktoré sa im pripísali k dobru.

3. Cudzozemskí poistenci a osoby závislé od nich výživou, pokiaľ sú príslušníkmi ktoréhokoľvek členského štátu, ktorý je viazaný týmto Dohovorom a ktorého zákonodarstvo preto podľa článku 10 ustanovuje finančnú účasť štátu na vytváraní zdrojov alebo na dávkach poistenia, budú mať okrem toho nárok na prídavky alebo zvýšenia alebo na čiastočné dôchodky, ktoré sa majú platiť z verejných fondov.

4. Vnútroštátne zákonodarstvo však môže obmedziť na vlastných príslušníkov právo na prídavky alebo zvýšenia alebo čiastočné dôchodky, ktoré sa platia z verejných fondov a priznávajú výhradne poistencom, ktorí prekročili určitý vek v deň, keď zákonodarstvo o povinnom poistení nadobudlo účinnosť.

5. Obmedzenia, pokiaľ sú ustanovené v prípade bydliska v cudzine, budú sa na dôchodcov a osoby závislé od nich výživou, pokiaľ sú príslušníkmi ktoréhokoľvek členského štátu viazaného týmto Dohovorom a bývajú na území ktoréhokoľvek členského štátu viazaného spomenutým Dohovorom, vzťahovať iba v miere, v ktorej sa uplatňujú voči vlastným príslušníkom štátu, v ktorom sa dôchodok získal. Bude však možné nevyplácať prídavky alebo zvýšenia alebo čiastočné dôchodky, ktoré sa vyplácajú z verejných fondov.

Č l á n o k 1 4

1. Poistenie zamestnancov sa bude riadiť zákonom platným podľa miesta ich pracoviska.

2. Dohodou medzi zúčastnenými členskými štátmi bude možné v záujme neprerušenia trvania poistenia urobiť výnimky z tohto pravidla.

Č l á n o k 1 5

Každý členský štát môže podrobiť osobitnému poriadku pohraničných pracovníkov, ktorí majú pracovisko na jeho území a miesto trvalého bydliska v cudzine.

Č l á n o k 1 6

V krajinách, ktoré v čase, keď tento Dohovor prvotne nadobudne účinnosť, nemajú zákonodarstvo o povinnom invalidnom poistení, sa akákoľvek sústava nie príspevkových dôchodkov existujúca v tom čase bude považovať za vyhovujúcu tomuto Dohovoru, ak zabezpečuje individuálne právo na dôchodok za podmienok ustanovených v ďalej uvedených článkoch 17 až 23.

Č l á n o k 1 7

Osoba, ktorá sa stane všeobecne nespôsobilou na prácu, a tak neschopnou získať svojou prácou odmenu hodnú zmienky, má nárok na dôchodok.

Č l á n o k 1 8

Právo na dôchodok môže byť podmienené žiadateľovým trvalým bydliskom na území členského štátu v období bezprostredne predchádzajúcom žiadosti o dôchodok. Toto obdobie, ktoré určí vnútroštátne zákonodarstvo, nesmie presahovať päť rokov.

Č l á n o k 1 9

1. Žiadateľ má právo na dôchodok, ak jeho ročné príjmy nepresahujú medzu, ktorú určí vnútroštátne zákonodarstvo s náležitým zreteľom na minimálne životné náklady.

2. Pre ocenenie príjmov sa budú považovať za vyňaté tie príjmy, ktoré nepresahujú sumu ustanovenú vnútroštátnym zákonodarstvom.

Č l á n o k 2 0

Výška dôchodku bude ustanovená sumou, ktorá spolu s inými príjmami prevyšujúcimi sumu vyňatú pre uvedené ocenenie dostatočne aspoň na krytie základných potrieb dôchodcu.

Č l á n o k 2 1

1. Pri spore týkajúcom sa priznania dôchodku alebo určenia jeho výšky sa každému žiadateľovi prizná právo na opravný prostriedok.

2. Opravný prostriedok bude spadať do pôsobnosti iného orgánu ako toho, ktorý rozhodol v prvom stupni.

Č l á n o k 2 2

1. Cudzinci, ktorí sú príslušníkmi ktoréhokoľvek členského štátu viazaného týmto Dohovorom, majú právo na dôchodok za rovnakých podmienok ako vlastní príslušníci.

2. Vnútroštátne zákonodarstvo však môže podmieniť priznanie dôchodku cudzincovi dovŕšením času trvalého pobytu na území členského štátu presahujúceho najviac o päť rokov čas pobytu predpísaný pre vlastných príslušníkov.

Č l á n o k 2 3

1. Právo na dôchodok môže prepadnúť alebo sa úplne alebo čiastočne pozastaviť, ak zúčastnená osoba:

- a) vyvolala svoju invaliditu trestným činom alebo úmyselným porušením zákona;
- b) získala alebo pokúsila sa získať dôchodok podvodom;
- c) bola odsúdená do väzenia pre trestný čin;
- d) vytrvale odmieta zarábať si na živobytie prácou zlučiteľnou s jej silami a schopnosťami.

2. Dôchodok sa môže úplne alebo čiastočne zastaviť na čas, po ktorý je zúčastnená osoba úplne vydržiavaná z verejných prostriedkov.

Č l á n o k 2 4

Tento Dohovor sa bez ujmy na ustanovení článku 13 ods. 5 nevzťahuje na zachovanie práva na dôchodok v prípade bydliska v cudzine.

Č l á n o k 2 5

Formálne ratifikácie tohto Dohovoru budú za podmienok ustanovených v ústave Medzinárodnej organizácie práce oznámené generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce a ním zapísané.

Č l á n o k 2 6

1. Tento Dohovor zaväzuje iba členské štáty Medzinárodnej organizácie práce, ktorých ratifikáciu zapísal generálny riaditeľ.

2. Nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov po tom, čo generálny riaditeľ zapíše ratifikácie dvoch členských štátov.

3. Pre každý ďalší členský štát tento Dohovor nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov odo dňa, keď sa zapísala jeho ratifikácia.

Č l á n o k 2 7

Len čo budú v Medzinárodnom úrade práce zapísané ratifikácie dvoch členských štátov Medzinárodnej organizácie práce, oznámi to generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce všetkým členským štátom Medzinárodnej organizácie práce. Rovnako im oznámi zápis všetkých ratifikácií, ktoré mu členovia organizácie oznámia.

Č l á n o k 2 8

1. Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí desiatich rokov odo dňa, keď tento Dohovor po prvý raz nadobudol účinnosť, písomným oznámením generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý ho zapíše. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni, keď bola zapísaná.

2. Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor a ktorý nepoužije právo ho vypovedať podľa tohto článku v priebehu roka nasledujúceho po uplynutí obdobia desiatich rokov, ako sa uvádza v predchádzajúcom odseku, bude viazaný Dohovorom na ďalšie desaťročné obdobie a potom ho bude

môcť vypovedať vždy po uplynutí desaťročného obdobia za podmienok uvedených v tomto článku.

Č l á n o k 2 9

Vždy, keď to bude považovať za nevyhnutné, správna rada Medzinárodného úradu práce predloží generálnej konferencii správu o vykonávaní tohto Dohovoru a preskúma, či treba dať na program rokovania generálnej konferencie otázku jeho úplnej alebo čiastočnej revízie.

Č l á n o k 3 0

1. Ak generálna konferencia prijme nový dohovor revidujúci úplne alebo čiastočne tento Dohovor a ak nový dohovor neustanoví inak:

- a) ratifikácia nového revidujúceho dohovoru členským štátom spôsobí ipso iure okamžitú výpoveď tohto Dohovoru bez ohľadu na ustanovenia článku 28, a to s výhradou, že nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť;
- b) od doby, keď nový revidujúci Dohovor nadobudne účinnosť, tento Dohovor prestane byť členským štátom otvorený na ratifikáciu.

2. Tento Dohovor však zostane v platnosti čo do formy a obsahu pre tie členské štáty, ktoré ho ratifikovali a ktoré neratifikovali revidujúci dohovor.

Č l á n o k 3 1

Anglické a francúzske znenia tohto Dohovoru majú rovnakú platnosť.

Dohovor o povinnom invalidnom poistení zamestnancov v poľnohospodárskych podnikoch

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú správna rada Medzinárodného úradu práce zvolala do Ženevy a ktorá sa tam zišla 8. júna 1933 na svojom sedemnástom zasadaní,

rozhodnúc sa prijať niektoré návrhy týkajúce sa povinného invalidného poistenia, ktoré sú druhým bodom rokovacieho poriadku zasadania, ustanoviac, že tieto návrhy budú mať formu medzinárodného dohovoru,

prijíma 29. júna 1933 tento Dohovor, ktorý sa bude označovať ako Dohovor o invalidnom poistení (poľnohospodárstvo) 1933, aby ho členské štáty Medzinárodnej organizácie práce ratifikovali podľa ustanovení ústavy Medzinárodnej organizácie práce:

Č l á n o k 1

Každý členský štát Medzinárodnej organizácie práce, ktorý ratifikuje tento Dohovor, sa zaväzuje, že zavedie alebo bude udržiavať povinné invalidné poistenie za podmienok rovnajúcich sa aspoň tým, ktoré sú uvedené v tomto Dohovore.

Č l á n o k 2

1. Povinné invalidné poistenie sa bude vzťahovať na pracovníkov pracujúcich ručne a nepracujúcich ručne včítane učňov, ktorí sú zamestnaní v poľnohospodárskych podnikoch, a na služobníctvo zamestnané v domácnosti poľnohospodárskych zamestnávateľov.

2. Každý členský štát však môže ustanoviť vo svojom vnútroštátnom zákonodarstve výnimky, ktoré bude považovať za nevyhnutné, pokiaľ ide:

- o pracovníkov, ktorých odmena presahuje určenú sumu a kde vnútroštátne zákonodarstvo neustanovuje túto všeobecnú výnimku, pokiaľ ide o pracovníkov vykonávajúcich zamestnania považované zvyčajne za slobodné povolania;
- o pracovníkov, ktorí nepoberajú odmenu v hostovosti;
- o mladých pracovníkov mladších ako určeného veku a o pracovníkov, ktorí sú prístari na poistenie, keď po prvý raz vstupujú do zamestnania;
- o domáckych pracovníkov, ktorých pracovné pomery sa nepodobajú zvyčajným pracovným pomerom pracovníkov za mzdu;
- o členov rodiny zamestnávateľa;

f) o pracovníkov v takých zamestnaniach, ktoré, keďže nevyhnutne trvajú krátky čas, neumožňujú splniť podmienky pre priznanie dávok, ako aj o osoby zamestnané iba príležitostne alebo pomocne;

g) o invalidných pracovníkov a pracovníkov poberaajúcich invalidný alebo starobný dôchodok;

h) o verejných úradníkov na odpočinku zamestnaných za odmenu a o osoby požívajúce súkromný dôchodok, ak sa odpočívne alebo súkromný dôchodok aspoň rovná invalidnému dôchodku ustanovenému vnútroštátnym zákonodarstvom;

i) o pracovníkov, ktorí počas svojich štúdií dávajú hodiny alebo pracujú za odmenu, pripravujú sa na zamestnanie zodpovedajúce takým štúdiám.

3. Okrem toho z poistnej povinnosti sa môžu vyňať osoby, ktoré na základe zákona, predpisu alebo osobitného štatútu majú alebo budú mať nárok na dávky v prípade invalidity, ktoré sa vcelku rovnajú aspoň dávkam ustanoveným v tomto Dohovore.

4. Tento Dohovor sa nevzťahuje na námorníkov a námorných rybárov.

Č l á n o k 3

Vnútroštátne zákonodarstvo za podmienok, ktoré určí, umožní bývalým povinným poistencom, ktorí nepoberajú dôchodok, buď dobrovoľné pokračovanie v poistení, alebo zachovanie práv pravidelným platením udržiavacieho príspevku, pokiaľ tieto práva nie sú zachované automaticky alebo ak v prípade vydatej ženy nie je manželovi nepodrobenému povinnému poisteniu umožnené dobrovoľne sa poistiť a tak založiť manželke právo na starobný alebo vdovský dôchodok.

Č l á n o k 4

1. Poistenec, ktorý sa stane všeobecne práceneschopným a tak nespôsobilým zaobstarávať si odmenu hodnú zmienky, bude mať právo na invalidný dôchodok.

2. Vnútroštátne zákonodarstvá však, ktoré zabezpečujú poistencom liečenie a liečebnú starostlivosť počas invalidity a, ak sa invalidita skončí smrťou, poskytujú dôchodok v plnej výške vdovám bez ohľadu na vek alebo invaliditu a sirotám, budú môcť priznať invalidného dôchodku podmienitým, že poistenec nie je schopný vykonávať prácu za plat.

3. V osobitných sústavách poistenia v prospech pracovníkov nepracujúcich ručne poistenec, ktorý nie je schopný zaobstarávať si odmenu hodnú zmienky prácou v zamestnaní, ktoré zvyčajne vykonával, alebo v podobnom povolani, bude mať právo na invalidný dôchodok.

Č l á n o k 5

1. Bez ujmy na ustanoveniach článku 6 právo na dôchodok môže byť podmienené dovŕšením čakacej doby, prípadne spolu so zaplatením minimálneho počtu príspevkov od vstupu do poistenia a v ustanovenom období bezprostredne predchádzajúcom poistnej udalosti.

2. Čakacia doba nebude dlhšia ako 60 príspevkových mesiacov alebo 250 príspevkových týždňov, alebo 1500 príspevkových dní.

3. Ak dovŕšenie čakacej doby je spojené so zaplatením ustanoveného počtu príspevkov v ustanovenom období bezprostredne predchádzajúcom poistnej udalosti, časy, za ktoré sa zaplatili príspevky pre prípad dočasnej práceneschopnosti a pre prípad nezamestnanosti, sa započítajú ako príspevkové doby v rozsahu a za podmienok ustanovených vnútroštátnym zákonodarstvom.

Č l á n o k 6

1. Poistenec, ktorý prestane byť povinne poistený a nemá právo na dávku predstavujúcu vzájomné plnenie za príspevky pripísané mu k dobru, zachová si práva vyplývajúce z týchto príspevkov.

2. Vnútroštátne zákonodarstvo však môže skončiť uplatniteľnosť práv vyplývajúcich z príspevkov po uplynutí lehoty, ktorá sa bude počítať od zániku poistnej povinnosti a ktorá bude buď premenná, alebo pevná.

a) Premenná lehota nebude kratšia ako tretina úhrnu príspevkových období dovŕšených od vstupu do poistenia bez období, za ktorých nedošlo k príspevkom.

b) Pevná lehota nebude v žiadnom prípade kratšia ako osemnásť mesiacov. Práva na príspevky sa môžu zrušiť po uplynutí tejto lehoty, ak sa počas nej poistencovi na základe povinného alebo dobrovoľného poistenia nepripísal k dobru minimálny počet príspevkov ustanovený vnútroštátnym zákonodarstvom.

Č l á n o k 7

1. Výška dôchodku sa určí buď v závislosti od času stráveného v poistení, alebo nezávisle od neho

pevnou sumou alebo percentom príjmu, na ktorý sa prihliada na účely poistenia, alebo premennou sumou podľa sumy vcelku zaplatených príspevkov.

2. Ak nie je zaručená minimálna výška, musí dôchodok, ktorý je premenný podľa času stráveného v poistení a ktorého priznanie je podmienené dovŕšením čakacej doby, zahŕňať pevnú sumu alebo pevný diel nezávislý od času stráveného v poistení.

3. Ak sú príspevky odstupňované podľa príjmu, prihliadne sa na príjem, na ktorý sa prihliadalo z týchto dôvodov aj pri výpočte poskytovaného dôchodku, či už je dôchodok premenný podľa času stráveného v poistení, či nie.

Č l á n o k 8

Aby sa invalidite zabránilo alebo aby sa invalidita oddialila, znížila alebo skončila, poisťovacie ústavy budú za podmienok, ktoré ustanoví vnútroštátne zákonodarstvo, oprávnené poskytovať vecné dávky osobám, ktoré pre invaliditu poberajú dôchodok alebo by ho mohli požadovať.

Č l á n o k 9

1. Právo na dávky môže zaniknúť alebo sa úplne alebo čiastočne pozastaviť, ak zúčastnená osoba:

- a) vyvolala svoju invaliditu trestným činom alebo úmyselným porušením zákona;
- b) dopustila sa podvodu voči poisťovaciemu ústavu.

2. Dôchodok sa môže úplne alebo čiastočne pozastaviť, ak zúčastnená osoba:

- a) je celkom vydržiavaná na verejné náklady alebo ústavom sociálneho poistenia;
- b) odmieta bez platného dôvodu zachovávať lekárske príkazy a pokyny týkajúce sa správania invalidov alebo sa úmyselne a bez oprávnenia vymyká kontrole poisťovacieho ústavu;
- c) poberá iné periodické dávky v hotovosti poskytované na základe zákonov o povinnom sociálnom poistení, o dôchodkoch alebo o odškodňovaní pracovných úrazov alebo chorôb z povolania;
- d) je v zamestnaní podrobenom povinnému poisteniu alebo v prípade osobitného poistenia pre pracovníkov, ktorí nepracujú ručne, má príjem presahujúci ustanovenú výšku.

Č l á n o k 10

1. Poistenci a ich zamestnávateľa budú prispievať k vytváraniu zdrojov poistenia.

2. Vnútroštátne zákonodárstvo môže z príspevkovej povinnosti vyňať:

- a) učňov a mladých pracovníkov, ktorí nedovŕšili ustanovený vek;
- b) pracovníkov, ktorí nepoberajú odmenu v hotovosti alebo ktorí poberajú veľmi nízku mzdu,
- c) pracovníkov v službe zamestnávateľa, ktorý platí príspevky úhrnnou sumou nezávisle od počtu zamestnávaných pracovníkov.

3. Príspevky zamestnávateľov sa nemusia vyžadovať v právnych úpravách národného poistenia, ktoré sa neobmedzujú na zamestnancov.

4. Verejné úrady budú prispievať k vytváraniu zdrojov alebo na dávky poistenia vzťahujúce sa na zamestnancov vôbec alebo na ručne pracujúcich pracovníkov.

5. Vnútroštátne zákonodarstvá, ktoré v čase prijatia tohto Dohovoru neustanovujú príspevky poistencov, môžu aj naďalej vynímať poistencov z príspevkovej povinnosti.

Č l á n o k 1 1

1. Poistenie budú spravovať buď ústavy, ktoré budú zriadené verejnými úradmi a nebudú sledovať žiadny zárobkový cieľ, alebo štátne poisťovacie fondy.

2. Vnútroštátne zákonodarstvo však môže tiež zveriť správu poistenia ústavom zriadeným z podnetu zúčastnených osôb alebo ich združení a riadne schváleným verejnými úradmi.

3. Majetok poisťovacích ústavov a štátnych poisťovacích fondov sa bude spravovať oddelene od verejného majetku.

4. Zástupcovia poistencov sa zúčastnia na riadení poisťovacích ústavov za podmienok ustanovených vnútroštátnym zákonodarstvom, ktoré bude môcť tiež rozhodnúť o účasti zástupcov zamestnávateľov a verejných úradov.

5. Samosprávne poisťovacie ústavy budú podliehať finančnej a správnej kontrole verejných úradov.

Č l á n o k 1 2

1. Pri spore týkajúcom sa dávok sa poistencovi alebo jeho právnym zástupcom prizná právo na opravný prostriedok.

2. Tieto spory budú spadať do príslušnosti osobitných súdov, ktoré obsadia sudcovia, ktorí – či už sú sudcami z povolania alebo nie – budú dokonale poznať účel poistenia a potreby poistencov alebo ktorí budú zasadať za súčinnosti prísediacich vybraných z poistencov a zo zamestnávateľov.

3. Pri spore týkajúcom sa poistnej povinnosti alebo výšky príspevku prizná sa právo na opravný prostriedok zamestnancovi a v sústavách ustanovujúcich zamestnávateľské príspevky aj jeho zamestnávateľovi.

Č l á n o k 1 3

1. Cudzozemskí zamestnanci budú podrobení poisteniu a plateniu príspevkov za rovnakých podmienok ako vlastní príslušníci.

2. Cudzozemskí poistenci a osoby závislé od nich výživou budú mať za rovnakých podmienok ako vlastní príslušníci nárok na dávky vyplývajúce z príspevkov, ktoré im pripísali k dobru.

3. Cudzozemskí poistenci a osoby závislé od nich výživou, pokiaľ sú príslušníkmi ktoréhokoľvek členského štátu, ktorý je viazaný týmto Dohovorom a ktorého zákonodarstvo preto podľa článku 10 ustanovuje finančnú účasť štátu na vytváraní zdrojov alebo na dávkach poistenia, budú mať okrem toho nárok na prídavky alebo zvýšenia alebo na čiastočné dôchodky, ktoré sa majú platiť z verejných fondov.

4. Vnútroštátne zákonodarstvo však môže obmedziť na vlastných príslušníkov právo na prídavky alebo zvýšenia alebo čiastočné dôchodky, ktoré sa platia z verejných fondov a priznávajú výhradne poistencom, ktorí prekročili určitý vek v deň, keď zákonodarstvo o povinnom poistení nadobudlo účinnosť.

5. Obmedzenia, pokiaľ sú ustanovené v prípade bydliska v cudzine, budú sa na dôchodcov a osoby závislé od nich výživou, pokiaľ sú príslušníkmi ktoréhokoľvek členského štátu viazaného týmto Dohovorom a bývajú na území ktoréhokoľvek členského štátu viazaného spomenutým Dohovorom, vzťahovať iba v miere, v ktorej sa uplatňujú voči vlastným príslušníkom štátu, v ktorom sa dôchodok získal. Bude však možné nevyplácať prídavky alebo zvýšenia alebo čiastočné dôchodky, ktoré sa vyplácajú z verejných fondov.

Č l á n o k 1 4

1. Poistenie zamestnancov sa bude riadiť zákonom platným podľa miesta ich pracoviska.

2. Dohodou medzi zúčastnenými členskými štátmi bude možné v záujme neprerušenia trvania poistenia urobiť výnimky z tohto pravidla.

Č l á n o k 1 5

Každý členský štát môže podrobiť osobitnému

poriadku pohraničných pracovníkov, ktorí majú pracovisko na jeho území a miesto trvalého bydliska v cudzine.

Č l á n o k 1 6

V krajinách, ktoré v čase, keď tento Dohovor prvotne nadobudne účinnosť, nemajú zákonodarstvo o povinnom invalidnom poistení, sa akákoľvek sústava nie príspevkových dôchodkov existujúca v tom čase bude považovať za vyhovujúcu tomuto Dohovoru, ak zabezpečuje individuálne právo na dôchodok za podmienok ustanovených v ďalej uvedených článkoch 17 až 23.

Č l á n o k 1 7

Osoba, ktorá sa stane všeobecne nespôsobilou na prácu, a tak neschopnou získať svojou prácou odmenu hodnú zmienky, má nárok na dôchodok.

Č l á n o k 1 8

Právo na dôchodok môže byť podmienené žiadateľovým trvalým bydliskom na území členského štátu v období bezprostredne predchádzajúcim žiadosťou o dôchodok. Toto obdobie, ktoré určí vnútroštátne zákonodarstvo, nesmie presahovať päť rokov.

Č l á n o k 1 9

1. Žiadateľ má právo na dôchodok, ak jeho ročné príjmy nepresahujú medzu, ktorú určí vnútroštátne zákonodarstvo s náležitým zreteľom na minimálne životné náklady.

2. Pre ocenenie príjmov sa budú považovať za vyňaté tie príjmy, ktoré nepresahujú sumu ustanovenú vnútroštátnym zákonodarstvom.

Č l á n o k 2 0

Výška dôchodku bude ustanovená sumou, ktorá spolu s inými príjmami prevyšujúcimi sumu vyňatú pre uvedené ocenenie dostávať aspoň na krytie základných potrieb dôchodcu.

Č l á n o k 2 1

1. Pri spore týkajúcom sa priznania dôchodku alebo určenia jeho výšky sa každému žiadateľovi prizná právo na opravný prostriedok.

2. Opravný prostriedok bude spadať do pô-

sobnosti iného orgánu ako toho, ktorý rozhodol v prvom stupni.

Č l á n o k 2 2

1. Cudzinci, ktorí sú príslušníkmi ktoréhokoľvek členského štátu viazaného týmto Dohovorom, majú právo na dôchodok za rovnakých podmienok ako vlastní príslušníci.

2. Vnútroštátne zákonodarstvo však môže podmieniť priznanie dôchodku cudzincovi dovŕšením času trvalého pobytu na území členského štátu presahujúceho najviac o päť rokov čas pobytu predpísaný pre vlastných príslušníkov.

Č l á n o k 2 3

1. Právo na dôchodok môže prepadnúť alebo sa úplne alebo čiastočne pozastaviť, ak zúčastnená osoba:

- a) vyvolala svoju invaliditu trestným činom alebo úmyselným porušením zákona;
- b) získala alebo pokúsila sa získať dôchodok podvodom;
- c) bola odsúdená do väzenia pre trestný čin;
- d) vytrvale odmieta zarábať si na živobytie prácou zlučiteľnou s jej silami a schopnosťami.

2. Dôchodok sa môže úplne alebo čiastočne zastaviť na čas, po ktorý je zúčastnená osoba úplne vydržiavaná z verejných prostriedkov.

Č l á n o k 2 4

Tento Dohovor sa bez ujmy na ustanovení článku 13 ods. 5 nevzťahuje na zachovanie práva na dôchodok v prípade bydliska v cudzine.

Č l á n o k 2 5

Formálne ratifikácie tohto Dohovoru budú za podmienok ustanovených v ústave Medzinárodnej organizácie práce oznámené generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce a ním zapísané.

Č l á n o k 2 6

1. Tento Dohovor zaväzuje iba členské štáty Medzinárodnej organizácie práce, ktorých ratifikáciu zapísal generálny riaditeľ.

2. Nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov po tom, čo generálny riaditeľ zapíše ratifikácie dvoch členských štátov.

3. Pre každý ďalší členský štát tento Dohovor nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov odo dňa, keď sa zapísala jeho ratifikácia.

Č l á n o k 2 7

Len čo budú v Medzinárodnom úrade práce zapísané ratifikácie dvoch členských štátov Medzinárodnej organizácie práce, oznámi to generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce všetkým členským štátom Medzinárodnej organizácie práce. Rovnako im oznámi zápis všetkých ratifikácií, ktoré mu členovia organizácie oznámia.

Č l á n o k 2 8

1. Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí desiatich rokov odo dňa, keď tento Dohovor po prvý raz nadobudol účinnosť, písomným oznámením generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý ho zapíše. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni, keď bola zapísaná.

2. Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor a ktorý nepoužije právo ho vypovedať podľa tohto článku v priebehu roka nasledujúceho po uplynutí obdobia desiatich rokov, ako sa uvádza v predchádzajúcom odseku, bude viazaný Dohovorom na ďalšie desaťročné obdobie a potom ho bude

môcť vypovedať vždy po uplynutí desaťročného obdobia za podmienok uvedených v tomto článku.

Č l á n o k 2 9

Vždy, keď to bude považovať za nevyhnutné, správna rada Medzinárodného úradu práce predloží generálnej konferencii správu o vykonávaní tohto Dohovoru a preskúma, či treba dať na program rokovania generálnej konferencie otázku jeho úplnej alebo čiastočnej revízie.

Č l á n o k 3 0

1. Ak generálna konferencia prijme nový dohovor revidujúci úplne alebo čiastočne tento Dohovor a ak nový dohovor neustanoví inak:

- a) ratifikácia nového revidujúceho dohovoru členským štátom spôsobí ipso iure okamžitú výpoveď tohto Dohovoru bez ohľadu na ustanovenia článku 28, a to s výhradou, že nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť;
- b) od doby, keď nový revidujúci Dohovor nadobudne účinnosť, tento Dohovor prestane byť členským štátom otvorený na ratifikáciu.

2. Tento Dohovor však zostane v platnosti čo do formy a obsahu pre tie členské štáty, ktoré ho ratifikovali a ktoré neratifikovali revidujúci dohovor.

Č l á n o k 3 1

Anglické a francúzske znenia tohto Dohovoru majú rovnakú platnosť.

Dohovor č. 39

Dohovor o povinnom poistení pre prípad smrti zamestnancov v priemyselných a obchodných podnikoch a v slobodných povolaniach, ako aj domácych robotníkov a osôb zamestnaných v domácnosti

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú Správna rada Medzinárodného úradu práce zvolala do Ženevy a ktorá sa tam zišla 8. júna 1933 na svojom sedemnástom zasadaní,

rozhodnúc sa prijať niektoré návrhy týkajúce sa povinného poistenia pre prípad smrti, ktoré sú druhým bodom rokovacieho poriadku zasadania, a

ustanoviac, že tieto návrhy budú mať formu medzinárodného dohovoru,

prijíma 29. júna 1933 tento Dohovor, ktorý sa bude označovať ako Dohovor o poistení pre prípad smrti (priemysel atď.), 1933, aby ho členské štáty Medzinárodnej organizácie práce ratifikovali podľa ustanovení Ústavy Medzinárodnej organizácie práce:

Č l á n o k 1

Každý členský štát Medzinárodnej organizácie práce, ktorý ratifikuje tento Dohovor, sa zaväzuje, že zavedie alebo bude udržiavať povinné poistenie pre prípad smrti za podmienok rovnajúcich sa aspoň tým, ktoré sú uvedené v tomto Dohovore.

Č l á n o k 2

(1) Povinné poistenie pre prípad smrti sa bude vzťahovať na pracovníkov pracujúcich ručne a nepracujúcich ručne včítane učňov, ktorí sú zamestnaní v priemyselných alebo obchodných podnikoch alebo v slobodných povolaniach, a na domácich pracovníkov a na osoby zamestnané v domácnosti.

(2) Každý členský štát však môže ustanoviť vo svojom vnútroštátnom zákonodarstve výnimky, ktoré bude považovať za nevyhnutné, pokiaľ ide:

- a) o pracovníkov, ktorých odmena presahuje určenú sumu a kde vnútroštátne zákonodarstvo neustanovuje túto všeobecnú výnimku, pokiaľ ide o pracovníkov nepracujúcich ručne vykonávajúcich zamestnania považované zvyčajne za slobodné povolania;
- b) o pracovníkov, ktorí nepoberajú odmenu v hostovosti;
- c) o mladých pracovníkov mladších ako určeného veku a o pracovníkov, ktorí sú prístari na poistenie, keď po prvý raz vstupujú do zamestnania;
- d) o domácich pracovníkov, ktorých pracovné

pomery sa nepodobajú zvyčajným pracovným pomerom pracovníkov za mzdu;

- e) o členov rodiny zamestnávateľa;
- f) o pracovníkov v takých zamestnaniach, ktoré, keďže nevyhnutne trvajú krátky čas, neumožňujú splniť podmienky pre priznanie dávok, ako aj o osoby zamestnané iba príležitostne alebo pomocne;
- g) o invalidných pracovníkov a pracovníkov poberajúcich invalidný alebo starobný dôchodok;
- h) o verejných úradníkov na odpočinku zamestnaných za odmenu a o osoby poberajúce súkromný dôchodok, ak sa odpočívne alebo súkromný dôchodok aspoň rovná invalidnému dôchodku ustanovenému vnútroštátnym zákonodarstvom;
- i) o pracovníkov, ktorí počas svojich štúdií dávajú hodiny alebo pracujú za odmenu, pripravujúc sa na zamestnanie zodpovedajúce takým štúdiám;
- j) služobníctvo zamestnané v domácnosti poľnohospodárskych zamestnávateľov.

(3) Okrem toho z poistnej povinnosti sa môžu vyňať osoby, ktoré na základe zákona, predpisu alebo osobitného štatútu založili pre prípad smrti pre svojich pozostalých právo na dávky, ktoré sa vcelku rovnajú prinajmenej dávkam ustanoveným v tomto Dohovore.

(4) Tento Dohovor sa nevzťahuje na námorníkov a námorných rybárov.

Č l á n o k 3

Vnútroštátne zákonodarstvo za podmienok, ktoré určí, umožní bývalým povinným poistencom, ktorí nepoberajú dôchodok, buď dobrovoľné pokračovanie v poistení, alebo zachovanie práv pravidelným platením udržiavacieho príspevku, pokiaľ tieto práva nie sú zachované automaticky alebo ak v prípade vydatej ženy nie je manželovi nepodrobenému povinnému poisteniu umožnené dobrovoľne sa poistiť a tak založiť manželke právo na starobný alebo vdovský dôchodok.

Č l á n o k 4

(1) Právo na dôchodok môže byť bez ujmy na ustanoveniach článku 5 podmienené dovŕšením čakacej doby, prípadne spolu so zaplatením minimálneho počtu príspevkov od vstupu do poistenia a v ustanovenom období bezprostredne predchádzajúcom poistnej udalosti.

(2) Čakacia doba nebude dlhšia ako 60 príspevkových mesiacov alebo 250 príspevkových týždňov, alebo 1500 príspevkových dní.

(3) Ak dovŕšenie čakacej doby je spojené so zaplatením ustanoveného počtu príspevkov v ustanovenom období bezprostredne predchádzajúcom poistnej udalosti, časy, za ktoré sa zaplatili príspevky pre prípad dočasnej práceneschopnosti a pre prípad nezamestnanosti, sa započítajú ako príspevkové doby v rozsahu a za podmienok ustanovených vnútroštátnym zákonodarstvom.

Č l á n o k 5

(1) Poistenec, ktorý prestane byť povinne poistený a nemá právo na dávku predstavujúcu vzájomné plnenie za príspevky pripísané mu k dobru, zachová si práva vyplývajúce z týchto príspevkov.

(2) Vnútroštátne zákonodarstvo však môže skončiť uplatniteľnosť práv vyplývajúcich z príspevkov po uplynutí lehoty, ktorá sa bude počítat od zániku poistnej povinnosti a ktorá bude buď premenná, alebo pevná.

a) Premenná lehota nebude kratšia ako tretina úhrnu príspevkových období dovŕšených od vstupu do poistenia bez období, za ktorých nedošlo k príspevkom.

b) Pevná lehota nebude v žiadnom prípade kratšia ako osemnásť mesiacov, práva na príspevky sa môžu zrušiť po uplynutí tejto lehoty, ak sa počas nej poistencovi na základe povinného alebo dobrovoľného poistenia nepripísal k dobru minimálny počet príspevkov ustanovený vnútroštátnym zákonodarstvom.

Č l á n o k 6

Poistenie pre prípad smrti musí zahŕňať pri najmenej právo na dôchodok pre vdovu znovu nevydatú a pre siroty zomretého poistenca alebo dôchodcu.

Č l á n o k 7

(1) Právo na vdovský dôchodok môže byť vyhradené vdovám, ktoré prekročili ustanovený vek alebo ktoré sú invalidné.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nebude uplatňovať v osobitných sústavách poistenia v prospech pracovníkov nepracujúcich ručne.

(3) Právo na vdovský dôchodok môže byť obmedzené na prípady, keď manželstvo trvalo ustanovený čas a uzavrelo sa pred tým, čo poistenec alebo dôchodca dovŕšil ustanovený vek alebo sa stal invalidným.

(4) Právo na vdovský dôchodok sa môže odoprieť

v prípadoch, keď v čase smrti poistenca alebo dôchodcu bolo manželstvo rozlúčené alebo bolo rozvedené výlučne z viny manželky.

(5) Ak je niekoľko žiadateľiek o vdovský dôchodok, môže byť suma, ktorá sa má vyplácať, obmedzená na sumu jedného dôchodku.

Č l á n o k 8

(1) Dieťa, ktoré dosiahlo ustanovený vek nie nižší ako 14 rokov, má nárok na dôchodok v prípade smrti ktoréhokoľvek z rodičov.

(2) Ak však ide o sirotu po poistnenke alebo po dôchodkyni, právo na dôchodok môže byť podmienené buď tým, že matka prispievala k vydržiavaniu tohto dieťaťa, alebo tým, že zomrela ako vdova.

(3) Vnútroštátne zákonodarstvo ustanoví prípady, v ktorých iné dieťa ako manželské bude mať nárok na dôchodok.

Č l á n o k 9

(1) Výška dôchodku sa určí buď v závislosti od času stráveného v poistení, alebo nezávisle od neho buď pevnou sumou, alebo percentom príjmu, na ktorý sa prihliada na účely poistenia, alebo premennou sumou podľa sumy vcelku zaplatených príspevkov.

(2) Ak nie je zaručená minimálna výška, musí dôchodok, ktorý je premenný podľa času stráveného v poistení a ktorého priznanie je podmienené dovŕšením čakacej doby, zahŕňať pevnú sumu alebo pevný diel nezávislý od času stráveného v poistení, ak priznanie dôchodku nie je podmienené dovŕšením čakacej doby, môže sa ustanoviť zaručená minimálna výška dôchodku.

(3) Ak sú príspevky odstupňované podľa príjmu, prihliadne sa na príjem, na ktorý sa prihliadalo z tohto dôvodu pri výpočte poskytovaného dôchodku, či už je dôchodok premenný podľa času stráveného v poistení, či nie.

Č l á n o k 10

Aby sa zabránilo invalidite, alebo aby sa invalidita oddialila, znížila alebo skončila, poisťovacie ústavy budú za podmienok, ktoré ustanoví vnútroštátne zákonodarstvo, oprávnené poskytovať vecné dávky osobám, ktoré pre invaliditu poberajú dôchodok alebo by ho mohli požadovať.

Č l á n o k 1 1

(1) Právo na dávky môže prepadnúť alebo sa úplne alebo čiastočne pozastaviť:

- a) ak bola smrť zapríčinená trestným činom alebo úmyselným porušením zákona poistencom alebo ktoroukoľvek osobou, ktorá by mohla mať právo na dôchodok pozostalých,
- b) ak sa poistenec alebo ktorákoľvek osoba, ktorá by mohla mať právo na dôchodok pozostalých, dopustila podvodu voči poisťovaciemu ústavu.

(2) Dôchodok sa môže úplne alebo čiastočne pozastaviť, ak zúčastnená osoba:

- a) je celkom vydržiavaná na verejné náklady alebo ústavom sociálneho poistenia;
- b) odmieta bez platného dôvodu zachovávať lekárske príkazy a pokyny týkajúce sa správania invalidov alebo sa úmyselne a bez oprávnenia vymyká kontrole poisťovacieho ústavu;
- c) poberá iné periodické dávky v hotovosti poskytované na základe zákonov o povinnom sociálnom poistení, o dôchodkoch alebo o odškodňovaní pracovných úrazov alebo chorôb z povolenia;
- d) dostala ako vdova dôchodok bez akejkoľvek podmienky veku invalidity a žije ako žena s mužom;
- e) dostala dôchodok na základe osobitného poistenia pre pracovníkov, ktorí nepracujú ručne, a má príjem presahujúci ustanovenú výšku.

Č l á n o k 1 2

(1) Poistenci a ich zamestnávateľia budú prispievať k vytváraniu zdrojov poistenia.

(2) Vnútroštátne zákonodarstvo môže z príspevkovej povinnosti vyňať:

- a) učňov a mladých pracovníkov, ktorí nedovršili ustanovený vek;
- b) pracovníkov, ktorí nepoberajú odmenu v hotovosti alebo ktorí poberajú veľmi nízku mzdu.

(3) Príspevky zamestnávateľov sa nemusia vyžadovať v právnych úpravách národného poistenia, ktoré sa neobmedzujú na zamestnancov.

(4) Verejné úrady budú prispievať k vytváraniu zdrojov alebo na dávky poistenia vzťahujúce sa na zamestnancov vôbec alebo na ručne pracujúcich robotníkov.

(5) Vnútroštátne zákonodarstvá, ktoré v čase prijatia tohto Dohovoru neustanovujú príspevky poistencov, môžu aj naďalej vynímať poistencov z príslušnej povinnosti.

Č l á n o k 1 3

(1) Poistenie budú spravovať buď ústavy, ktoré

budú zriadené verejnými úradmi a nebudú sledovať žiadny zárobkový cieľ, alebo štátne poisťovacie fondy.

(2) Vnútroštátne zákonodarstvo však môže tiež zveriť správu poistenia ústavom zriadeným z podnetu zúčastnených osôb alebo ich združení a riadne schváleným verejnými úradmi.

(3) Majetok poisťovacích ústavov a štátnych poisťovacích fondov sa bude spravovať oddelene od verejných prostriedkov.

(4) Zástupcovia poistencov sa zúčastnia na riadení poisťovacích ústavov za podmienok ustanovených vnútroštátnym zákonodarstvom, ktoré bude môcť tiež rozhodnúť o účasti zástupcov zamestnávateľov a verejných úradov.

(5) Samosprávne poisťovacie ústavy budú podliehať finančnej a správnej kontrole verejných úradov.

Č l á n o k 1 4

(1) Pri spore týkajúcom sa dávok sa pozostalým zomretého poistenca alebo dôchodcu prizná právo na opravný prostriedok.

(2) Tieto spory budú spadať do príslušnosti osobitných súdov, ktoré obsadia sudcovia, ktorí – či už sú sudcami z povolania alebo nie – budú dokonale poznať účel poistenia alebo ktorí budú zasadať za súčinnosti prísediacich vybraných z poistencov a zo zamestnávateľov.

(3) Pri spore týkajúcom sa poistnej povinnosti alebo výšky príspevkov sa prizná právo na opravný prostriedok zamestnancovi a v sústavách ustanovujúcich zamestnávateľské príspevky aj jeho zamestnávateľovi.

Č l á n o k 1 5

(1) Cudzozemskí zamestnanci budú podrobení poisteniu a plateniu príspevkov za rovnakých podmienok ako vlastní príslušníci.

(2) Pozostalí cudzozemských poistencov alebo dôchodcov budú mať za rovnakých podmienok ako vlastní príslušníci nárok na dávky vyplývajúce z príspevkov pripísaných k dobru týmto poistencom.

(3) Pozostalí cudzozemských poistencov alebo dôchodcov, pokiaľ sú príslušníkmi ktoréhokoľvek členského štátu, ktorý je viazaný týmto Dohovorom a ktorého zákonodarstvo preto ustanovuje podľa článku 12 finančnú účasť štátu na vytváraní zdrojov alebo na poistných dávkach, budú mať okrem toho nárok na prídavky alebo zvýšenia alebo na čiastočné dôchodky, ktoré sa majú platiť z verejných fondov.

(4) Vnútroštátne zákonodarstvo však môže obmedziť na vlastných príslušníkov právo na prídavky alebo zvýšenia alebo čiastočné dôchodky, ktoré sa platia z verejných fondov a priznávajú výhradne pozostalým poistencov, ktorí prekročili určitý vek v deň, keď zákonodarstvo o povinnom poistení nadobudlo účinnosť.

(5) Obmedzenia, pokiaľ sú ustanovené v prípade trvalého bydliska v cudzine, budú sa na dôchodcov, pokiaľ sú príslušníkmi ktoréhokoľvek členského štátu viazaného týmto Dohovorom a bývajú na území ktoréhokoľvek členského štátu viazaného spomenutým Dohovorom, vzťahovať iba v miere, v ktorej sa uplatňujú voči vlastným príslušníkom štátu, v ktorom sa dôchodok získal. Bude však možné nevyplácať prídavky alebo zvýšenia alebo čiastočné dôchodky, ktoré sa vyplácajú z verejných fondov.

Č l á n o k 1 6

(1) Poistenie zamestnancov sa bude riadiť zákonom platným podľa miesta ich pracoviska.

(2) Dohodou medzi zúčastnenými členskými štátmi bude možné v záujme neprerušenia trvania poistenia urobiť výnimky z tohto pravidla.

Č l á n o k 1 7

Každý členský štát môže podrobiť osobitnému poriadku pohraničných pracovníkov, ktorí majú pracovisko na jeho území a miesto trvalého bydliska v cudzine.

Č l á n o k 1 8

V krajinách, ktoré v čase, keď tento Dohovor po prvý raz nadobudne účinnosť, nemajú zákonodarstvo o povinnom poistení pre prípad smrti, sa akákoľvek sústava nie príspevkových dôchodkov existujúca v tom čase bude považovať za vyhovujúcu tomuto Dohovoru, ak zabezpečuje individuálne právo na dôchodok za podmienok ustanovených v ďalej uvedených článkoch 19 až 25.

Č l á n o k 1 9

(1) Právo na dôchodok sa prizná:

- a) každej vdove znova nevydatej, ktorá vydržiava aspoň dve deti,
- b) každej sirote, ktorá stratila otca i matku.

(2) Vnútroštátne zákonodarstvo ustanoví:

- a) podmienky, za ktorých sa iné dieťa ako man-

želské považuje za dieťa vdovy pre jej nárok na dôchodok,

- b) vek, do ktorého sa dieťa považuje za závislé od vdovy alebo má právo na sirotsky dôchodok; tento vek nemôže byť nižší ako 14 rokov.

Č l á n o k 2 0

(1) Právo na vdovský dôchodok môže byť podmienené trvalým bydliskom na území členského štátu, a to bydliskom:

- a) zomretého manžela v období bezprostredne predchádzajúcom smrti a
- b) vdovy v období bezprostredne predchádzajúcom žiadosti o dôchodok.

(2) Právo na sirotsky dôchodok môže byť podmienené trvalým bydliskom toho z rodičov, ktorý zomrel posledný, na území členského štátu v období bezprostredne predchádzajúcom smrti.

(3) Čas trvalého pobytu na území členského štátu požadovaný u vdovy alebo u toho z rodičov, ktorý zomrel, určí vnútroštátne zákonodarstvo, ale nebude presahovať päť rokov.

Č l á n o k 2 1

(1) Právo na vdovský dôchodok alebo na sirotsky dôchodok má každý žiadateľ, ktorého ročné príjmy včítane ročných príjmov vydržiavaných detí alebo sirôt nepresahujú medzu, ktorú určí vnútroštátne zákonodarstvo s náležitým zreteľom na minimálne životné náklady.

(2) Pre ocenenie príjmov sa budú považovať za vyňaté tie príjmy, ktoré nepresahujú sumu ustanovenú vnútroštátnym zákonodarstvom.

Č l á n o k 2 2

Výška dôchodku bude ustanovená sumou, ktorá spolu s inými príjmami prevyšujúcimi sumu vyňatú pre uvedené ocenenie dosťahuje aspoň na krytie základných potrieb dôchodcu.

Č l á n o k 2 3

(1) Pri spore týkajúcom sa priznania dôchodku alebo určenia jeho výšky sa každému žiadateľovi prizná právo na opravný prostriedok.

(2) Opravný prostriedok bude spadať do pôsobnosti iného orgánu ako toho, ktorý rozhodol v prvom stupni.

Č l á n o k 2 4

(1) Cudzozemské vdovy a sirotky, ktoré sú príslušníkmi ktoréhokoľvek členského štátu viazaného týmto Dohovorom, majú právo na dôchodok za rovnakých podmienok ako vlastní príslušníci.

(2) Vnútroštátne zákonodarstvo však môže podmieniť priznanie dôchodku cudzincovi dovŕšením času trvalého pobytu na území členského štátu presahujúceho najviac o päť rokov čas pobytu ustanovený v článku 20.

Č l á n o k 2 5

(1) Právo na dôchodok môže prepadnúť alebo sa úplne alebo čiastočne pozastaviť, ak vdova alebo osoba, ktorá prevzala starostlivosť o sirotu, získala alebo sa pokúsila získať dôchodok podvodom.

(2) Dôchodok sa môže úplne alebo čiastočne zastaviť na čas, po ktorý je zúčastnená osoba úplne vydržiavaná z verejných prostriedkov.

Č l á n o k 2 6

Tento Dohovor sa bez ujmy na ustanovení článku 15 ods. 5 nevzťahuje na zachovanie práva na dôchodok v prípade bydliska v cudzine.

Č l á n o k 2 7

Formálne ratifikácie tohto Dohovoru budú za podmienok ustanovených v ústave Medzinárodnej organizácie práce oznámené generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce a ním zapísané.

Č l á n o k 2 8

(1) Tento Dohovor zaväzuje iba členské štáty Medzinárodnej organizácie práce, ktorých ratifikáciu zapísal generálny riaditeľ.

(2) Nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov po tom, čo generálny riaditeľ zapíše ratifikácie dvoch členských štátov.

(3) Pre každý ďalší členský štát tento Dohovor nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov odo dňa, keď sa zapísala jeho ratifikácia.

Č l á n o k 2 9

Len čo budú v Medzinárodnom úrade práce zapísané ratifikácie dvoch členských štátov Medzinárodnej organizácie práce, oznámi to generálny

riaditeľ Medzinárodného úradu práce všetkým členským štátom Medzinárodnej organizácie práce. Rovnako im oznámi zápis všetkých ratifikácií, ktoré mu členovia organizácie oznámia.

Č l á n o k 3 0

(1) Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí desiatich rokov odo dňa, keď tento Dohovor po prvý raz nadobudol účinnosť, písomným oznámením generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý ho zapíše. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni, keď bola zapísaná.

(2) Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor a ktorý nepoužije právo ho vypovedať podľa tohto článku v priebehu roka nasledujúceho po uplynutí obdobia desiatich rokov, ako sa uvádza v predchádzajúcom odseku, bude viazaný Dohovorom na ďalšie desaťročné obdobie a potom ho bude môcť vypovedať vždy po uplynutí desaťročného obdobia za podmienok uvedených v tomto článku.

Č l á n o k 3 1

Vždy, keď to bude považovať za nevyhnutné, Správna rada Medzinárodného úradu práce predloží generálnej konferencii správu o vykonávaní tohto Dohovoru a preskúma, či treba dať na program rokovania generálnej konferencie otázku jeho úplnej alebo čiastočnej revízie.

Č l á n o k 3 2

(1) Ak generálna konferencia prijme nový dohovor evidujúci úplne alebo čiastočne tento Dohovor a ak nový dohovor neustanoví inak:

- a) ratifikácia nového revidujúceho dohovoru členským štátom spôsobí ipso iure okamžitú výpoveď tohto Dohovoru bez ohľadu na ustanovenia článku 30, a to s výnimkou, že nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť;
- b) od doby, keď nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť, tento Dohovor prestane byť členským štátom otvorený na ratifikáciu.

(2) Tento Dohovor však zostane v platnosti čo do formy a obsahu pre tie členské štáty, ktoré ho ratifikovali a ktoré neratifikovali revidujúci dohovor.

Č l á n o k 3 3

Francúzske a anglické znenia tohto Dohovoru majú rovnakú platnosť.

**Dohovor o povinnom poistení pre prípad smrti zamestnancov
v poľnohospodárskych podnikoch**

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú správna rada Medzinárodného úradu práce zvolala do Ženevy a ktorá sa tam zišla 8. júna 1933 na svojom sedemnástom zasadaní,

rozhodnúc sa prijať niektoré návrhy týkajúce sa povinného poistenia pre prípad smrti, ktoré sú druhým bodom rokovacieho poriadku zasadania, a

ustanoviac, že tieto návrhy budú mať formu medzinárodného dohovoru,

prijíma 29. júna 1933 tento Dohovor, ktorý sa bude označovať ako Dohovor o poistení pre prípad smrti (poľnohospodárstvo), 1933, aby ho členské štáty Medzinárodnej organizácie práce ratifikovali podľa ustanovení ústavy Medzinárodnej organizácie práce:

Č l á n o k 1

Každý členský štát Medzinárodnej organizácie práce, ktorý ratifikuje tento Dohovor, sa zaväzuje, že zavedie alebo bude udržiavať povinné poistenia pre prípad smrti za podmienok rovnajúcich sa aspoň tým, ktoré sú uvedené v tomto Dohovore.

Č l á n o k 2

(1) Povinné poistenie pre prípad smrti sa bude vzťahovať na pracovníkov pracujúcich ručne a nepracujúcich ručne včítane učňov, ktorí sú zamestnaní v poľnohospodárskych podnikoch, a za služobníctvo zamestnané v domácnosti poľnohospodárskych zamestnávateľov.

(2) Každý členský štát však môže ustanoviť vo svojom vnútroštátnom zákonodarstve výnimky, ktoré bude považovať za nevyhnutné, pokiaľ ide:

- a) o pracovníkov, ktorých odmena presahuje určenú sumu a kde vnútroštátne zákonodarstvo neustanovuje túto všeobecnú výnimku, pokiaľ ide o pracovníkov nepracujúcich ručne vykonávajúcich zamestnania považované zvyčajne za slobodné povolania,
- b) o pracovníkov, ktorí nepoberajú odmenu v hotovosti,
- c) o mladých pracovníkov mladších ako určeného veku a o pracovníkov, ktorí sú prístari na poistenie, keď po prvý raz vstúpia do zamestnania,
- d) o domáckych pracovníkov, ktorých pracovné pomery sa nepodobajú zvyčajným pracovným pomerom pracovníkov za mzdu,
- e) o členov rodiny zamestnávateľa,

f) o pracovníkov v takých zamestnaniach, ktoré, keďže nevyhnutne trvajú krátky čas, neumožňujú splniť podmienky pre priznanie dávok, ako aj o osoby zamestnané iba príležitostne alebo pomocne,

g) o invalidných pracovníkov a o pracovníkov poberajúcich invalidný alebo starobný dôchodok,

h) o verejných úradníkov na odpočinku zamestnaných za odmenu a o osoby poberajúce súkromný dôchodok, ak sa odpočívne alebo súkromný dôchodok aspoň rovná invalidnému dôchodku ustanovenému vnútroštátnym zákonodarstvom,

i) o pracovníkov, ktorí počas svojich štúdií dávajú hodiny alebo pracujú za odmenu, pripravujú sa na zamestnanie zodpovedajúce takým štúdiám.

(3) Okrem toho z poistnej povinnosti sa môžu vyňať osoby, ktoré na základe zákona, predpisu alebo osobitného štatútu založia pre prípad smrti pre svojich pozostalých právo na dávky, ktoré sa vcelku rovnajú prinajmenej dávkam ustanoveným v tomto Dohovore.

(4) Tento Dohovor sa nevzťahuje na námorníkov a námorných rybárov.

Č l á n o k 3

Vnútroštátne zákonodarstvo za podmienok, ktoré určí, umožní bývalým povinným poistencom, ktorí nepoberajú dôchodok, buď dobrovoľné pokračovanie v poistení, alebo zachovanie práv pravičelným platením udržiavacieho príspevku, pokiaľ tieto práva nie sú zachované automaticky alebo ak v prípade vydatej ženy nie je manželovi nepodrobenému poistnej povinnosti umožnené dobrovoľne sa poistiť a tak založiť manželke právo na starobný alebo vdovský dôchodok.

Č l á n o k 4

(1) Právo na dôchodok môže byť bez ujmy na ustanoveniach článku 5 podmienené dovŕšením čakacej doby, prípadne spolu so zaplatením minimálneho počtu príspevkov od vstupu do poistenia a v ustanovenom období bezprostredne predchádzajúcom poistnej udalosti.

(2) Čakacia doba nebude dlhšia ako 60 príspevkových mesiacov alebo 250 príspevkových týždňov, alebo 1500 príspevkových dní.

(3) Ak dovŕšenie čakacej doby je spojené so zaplatením ustanoveného počtu príspevkov v usta-

novenom období bezprostredne predchádzajúcom poistnej udalosti, časy, za ktoré sa zaplatili príspevky pre prípad dočasnej práceneschopnosti a pre prípad nezamestnanosti, sa započítajú ako príspevkové doby v rozsahu a za podmienok ustanovených vnútroštátnym zákonodarstvom.

Č l á n o k 5

(1) Poistenec, ktorý prestane byť povinne poistený a nemá právo na dávku predstavujúcu vzájomné plnenie za príspevky pripísané mu k dobru, zachováva si práva vyplývajúce z týchto príspevkov.

(2) Vnútroštátne zákonodarstvo však môže skončiť uplatniteľnosť práv vyplývajúcich z príspevkov po uplynutí lehoty, ktorá sa bude počítať od zániku poistnej povinnosti a ktorá bude buď premenná, alebo pevná.

a) Premenná lehota nebude kratšia ako tretina úhrnu príspevkových období dovŕšených od vstupu do poistenia bez období, za ktorých nedošlo k príspevkom.

b) Pevná lehota nebude v žiadnom prípade kratšia ako osemnásť mesiacov, práva a príspevky sa môžu po uplynutí tejto lehoty zrušiť, ak sa počas nej poistencovi na základe povinného alebo dobrovoľného poistenia nepripísal k dobru minimálny počet príspevkov ustanovený vnútroštátnym zákonodarstvom.

Č l á n o k 6

Poistenie pre prípad smrti musí zahŕňať pri najmenej právo na dôchodok pre vdovu znova nevydatú a pre sirotu zomretého poistenca alebo dôchodcu.

Č l á n o k 7

(1) Právo na vdovský dôchodok môže byť vyhradené vdovám, ktoré prekročili ustanovený vek alebo ktoré sú invalidné.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nebude uplatňovať v osobitných sústavách poistenia v prospech pracovníkov nepracujúcich ručne.

(3) Právo na vdovský dôchodok môže byť obmedzené na prípady, keď manželstvo trvalo ustanovený čas a uzavrelo sa pred tým, čo poistenec alebo dôchodca dovŕšil ustanovený vek alebo sa stal invalidným.

(4) Právo na vdovský dôchodok sa môže odoprieť v prípadoch, keď v čase smrti poistenca alebo dôchodcu bolo manželstvo rozlúčené alebo bolo rozvedené výlučne z viny manželky.

(5) Ak je niekoľko žiadateľiek o vdovský dôchodok, môže byť suma, ktorá sa má vyplácať, obmedzená na sumu jedného dôchodku.

Č l á n o k 8

(1) Dieťa, ktoré dosiahlo ustanovený vek nie nižší ako 14 rokov, má nárok na dôchodok v prípade smrti ktoréhokoľvek z rodičov.

(2) Ak však ide o sirotu po poistenke alebo po dôchodkyni, právo na dôchodok môže byť podmienené buď tým, že matka prispievala k vydržiavaniu tohto dieťaťa, alebo tým, že zomrela ako vdova.

(3) Vnútroštátne zákonodarstvo ustanoví prípady, v ktorých iné dieťa ako manželské bude mať nárok na dôchodok.

Č l á n o k 9

(1) Výška dôchodku sa určí buď v závislosti od času stráveného v poistení, alebo nezávisle od neho buď pevnou sumou alebo percentom príjmu, na ktorý sa prihliada na účely poistenia, alebo premennou sumou podľa sumy zaplatených príspevkov.

(2) Ak nie je zaručená minimálna výška, musí dôchodok, ktorý je premenný podľa času stráveného v poistení a ktorého priznanie je podmienené dovŕšením čakacej doby, zahŕňať pevnú sumu alebo pevný diel nezávislý od času stráveného v poistení, ak priznanie dôchodku nie je podmienené dovŕšením čakacej doby, môže sa ustanoviť zaručená minimálna výška dôchodku.

(3) Ak sú príspevky odstupňované podľa príjmu, prihliadne sa na príjem, na ktorý sa prihliadalo z tohto dôvodu pri výpočte poskytovaného dôchodku, či už je dôchodok premenný podľa času stráveného v poistení, či nie.

Č l á n o k 10

Aby sa zabránilo invalidite alebo aby sa invalidita oddialila, znížila alebo skončila, poisťovacie ústavy budú za podmienok, ktoré ustanoví vnútroštátne zákonodarstvo, oprávnené poskytovať vecné dávky osobám, ktoré pre invaliditu poberajú dôchodok alebo by ho mohli požadovať.

Č l á n o k 11

(1) Právo na dávky môže prepadnúť alebo sa úplne alebo čiastočne pozastaviť:

a) ak bola smrť zapríčinená trestným činom alebo úmyselným porušením zákona poistencom

alebo ktoroukoľvek osobou, ktorá by mohla mať právo na dôchodok pozostalých,

- b) ak sa poistenec alebo ktorákoľvek osoba, ktorá by mohla mať právo na dôchodok pozostalých, dopustila podvodu voči poisťovaciemu ústavu.

(2) Dôchodok sa môže úplne alebo čiastočne pozastaviť, ak zúčastnená osoba:

- a) je celkom vydržiavaná na verejné náklady alebo ústavom sociálneho poistenia,
- b) odmieta bez platného dôvodu zachovávať lekárske príkazy a pokyny týkajúce sa správania invalidov alebo sa úmyselne a bez oprávnenia vymyká kontrole poisťovacieho ústavu,
- c) poberá iné periodické dávky v hotovosti poskytované na základe zákonov o povinnom sociálnom poistení, o dôchodkoch alebo o odškodňovaní pracovných úrazov alebo chorôb z povolania,
- d) dostala ako vdova dôchodok bez akejkoľvek podmienky veku alebo invalidity a žije ako žena s mužom,
- e) dostala dôchodok na základe osobitného poistenia pre pracovníkov, ktorí nepracujú ručne, a má príjem presahujúci ustanovenú výšku.

Č l á n o k 1 2

(1) Poistenci a ich zamestnávateľia budú prispievať k vytváraniu zdrojov poistenia.

(2) Vnútroštátne zákonodarstvo môže z príspevkovej povinnosti vyňať:

- a) učňov a mladých pracovníkov, ktorí nedovŕšili ustanovený vek,
- b) pracovníkov, ktorí nepoberajú odmenu v hotovosti alebo ktorí poberajú veľmi nízku mzdu,
- c) pracovníkov v službe zamestnávateľa, ktorý platí príspevky úhrnnou sumou nezávisle od počtu zamestnávaných pracovníkov.

(3) Príspevky zamestnávateľov sa nemusia vyžadovať v právnych úpravách národného poistenia, ktoré sa neobmedzujú na zamestnancov.

(4) Verejné úrady budú prispievať k vytváraniu zdrojov alebo na dávky poistenia vzťahujúce sa na zamestnancov vôbec alebo na ručne pracujúcich robotníkov.

(5) Vnútroštátne zákonodarstvá, ktoré v čase prijatia tohto Dohovoru neustanovujú príspevky poistencov, môžu aj naďalej vynímať poistencov z príspevkovej povinnosti.

Č l á n o k 1 3

(1) Poistenie budú spravovať buď ústavy, ktoré

budú zriadené verejnými úradmi a nebudú sledovať žiadny zárobkový cieľ, alebo štátne poisťovacie fondy.

(2) Vnútroštátne zákonodarstvo však môže tiež zveriť správu poistenia ústavom zriadeným z podnetu zúčastnených osôb alebo ich združení a riadne schváleným verejnými úradmi.

(3) Majetok poisťovacích ústavov a štátnych poisťovacích fondov sa bude spravovať oddelene od verejných prostriedkov.

(4) Zástupcovia poistencov sa zúčastnia na riadení poisťovacích ústavov za podmienok ustanovených vnútroštátnym zákonodarstvom, ktoré bude môcť tiež rozhodnúť o účasti zástupcov zamestnávateľov a verejných úradov.

(5) Samosprávne poisťovacie ústavy budú podliehať finančnej a správnej kontrole verejných úradov.

Č l á n o k 1 4

(1) Pri spore týkajúcom sa dávok sa pozostalým zomretého poistenca alebo dôchodcu prizná právo na opravný prostriedok.

(2) Tieto spory budú spadať do príslušnosti osobitných súdov, ktoré obsadia sudcovia, ktorí – či sú už sudcami z povolania alebo nie – budú dokonale poznať účel poistenia alebo ktorí budú zasadať za súčinnosti prísediacich vybraných z poistencov a zo zamestnávateľov.

(3) Pri spore týkajúcom sa poistnej povinnosti alebo výšky príspevkov sa prizná právo na opravný prostriedok zamestnancovi a v sústavách ustanovujúcich zamestnávateľské príspevky aj jeho zamestnávateľovi.

Č l á n o k 1 5

(1) Cudzozemskí zamestnanci budú podrobení poisteniu a plateniu príspevkov za rovnakých podmienok ako vlastní príslušníci.

(2) Pozostalí cudzozemských poistencov alebo dôchodcov budú mať za rovnakých podmienok ako vlastní príslušníci nárok na dávky vyplývajúce z príspevkov pripísaných k dobru týmto poistencom.

(3) Pozostalí cudzozemských poistencov alebo dôchodcov, pokiaľ sú príslušníkmi ktoréhokoľvek členského štátu, ktorý je viazaný týmto Dohovorom a ktorého zákonodarstvo preto ustanovuje podľa článku 12 finančnú účasť štátu na vytváraní zdrojov alebo na poistných dávkach, budú mať okrem toho nárok na prídavky alebo zvýšenia alebo na čiastočné dôchodky, ktoré sa majú platiť z verejných fondov.

(4) Vnútroštátne zákonodarstvo však môže obmedziť na vlastných príslušníkov právo na prídavky alebo zvýšenia alebo čiastočné dôchodky, ktoré sa platia z verejných fondov a priznávajú výhradne pozostalým poistencov, ktorí prekročili určitý vek v deň, keď zákonodarstvo o povinnom poistení nadobudlo účinnosť.

(5) Obmedzenia, pokiaľ sú ustanovené v prípade trvalého bydliska v cudzine, budú sa na dôchodcov, pokiaľ sú príslušníkmi ktoréhokoľvek členského štátu viazaného týmto Dohovorom a bývajú na území ktoréhokoľvek členského štátu viazaného spomenutým Dohovorom, vzťahovať iba v miere, v ktorej sa uplatňujú voči vlastným príslušníkom štátu, v ktorom sa dôchodok získal. Bude však možné nevyplácať prídavky alebo zvýšenia alebo čiastočné dôchodky, ktoré sa vyplácajú z verejných fondov.

Č l á n o k 1 6

(1) Poistenie zamestnancov sa bude riadiť zákonom platným podľa miesta ich pracoviska.

(2) Dohodou medzi zúčastnenými členskými štátmi bude možné v záujme neprerušenia trvania poistenia urobiť výnimky z tohto pravidla.

Č l á n o k 1 7

Každý členský štát môže podrobiť osobitnému poriadku pohraničných pracovníkov, ktorí majú pracovisko na jeho území a miesto trvalého bydliska v cudzine.

Č l á n o k 1 8

V krajinách, ktoré v čase, keď tento Dohovor po prvý raz nadobudne účinnosť, nemajú zákonodarstvo o povinnom poistení pre prípad smrti, sa akákoľvek sústava nie príspevkových dôchodkov existujúca v tom čase bude považovať za vyhovujúcu tomuto Dohovoru, ak zabezpečuje individuálne právo na dôchodok za podmienok ustanovených v ďalej uvedených článkoch 19 až 25.

Č l á n o k 1 9

(1) Právo na dôchodok sa prizná:

- a) každej vdove znova nevydatej, ktorá vydržiava aspoň dve deti,
- b) každej sirote, ktorá stratila otca i matku.

(2) Vnútroštátne zákonodarstvo ustanoví:

- a) podmienky, za ktorých sa iné dieťa ako manželské považuje za dieťa vdovy pre jej nárok na dôchodok,

- b) vek, do ktorého sa dieťa považuje za závislé od vdovy alebo má právo na sirotsky dôchodok; tento vek nemôže byť nižší ako 14 rokov.

Č l á n o k 2 0

(1) Právo na vdovský dôchodok môže byť podmienené trvalým bydliskom na území členského štátu, a to bydliskom:

- a) zomretého manžela v období bezprostredne predchádzajúcom smrti a
- b) vdovy v období bezprostredne predchádzajúcom žiadosti o dôchodok.

(2) Právo na sirotsky dôchodok môže byť podmienené trvalým bydliskom toho z rodičov, ktorý zomrel posledný, na území členského štátu v období bezprostredne predchádzajúcom smrti.

(3) Čas trvalého pobytu na území členského štátu požadovaný u vdovy alebo u toho z rodičov, ktorý zomrel, určí vnútroštátne zákonodarstvo, ale nebude presahovať päť rokov.

Č l á n o k 2 1

(1) Právo na vdovský dôchodok alebo na sirotsky dôchodok má každý žiadateľ, ktorého ročné príjmy včítane ročných príjmov vydržiavaných detí alebo sirôt nepresahujú medzu, ktorú určí vnútroštátne zákonodarstvo s náležitým zreteľom na minimálne životné náklady.

(2) Pre ocenenie príjmov sa budú považovať za vyňaté tie príjmy, ktoré nepresahujú sumu ustanovenú vnútroštátnym zákonodarstvom.

Č l á n o k 2 2

Výška dôchodku bude ustanovená sumou, ktorá spolu s inými príjmami prevyšujúcimi sumu vyňatú pre uvedené ocenenie dostáva aspoň na krytie základných potrieb dôchodcu.

Č l á n o k 2 3

(1) Pri spore týkajúcom sa priznania dôchodku alebo určenia jeho výšky sa každému žiadateľovi prizná právo na opravný prostriedok.

(2) Opravný prostriedok bude spadať do pôsobnosti iného orgánu ako toho, ktorý rozhodol v prvom stupni.

Č l á n o k 2 4

(1) Cudzozemské vdovy a siroty, ktoré sú príslušníkmi ktoréhokoľvek členského štátu viazaného týmto Dohovorom, majú právo na dôchodok za rovnakých podmienok ako vlastní príslušníci.

(2) Vnútroštátne zákonodarstvo však môže podmieniť priznanie dôchodku cudzincovi dovŕšením času trvalého pobytu na území členského štátu presahujúceho najviac o päť rokov čas pobytu ustanovený v článku 20.

Č l á n o k 2 5

(1) Právo na dôchodok môže prepadnúť alebo sa úplne alebo čiastočne pozastaviť, ak vdova alebo osoba, ktorá prevzala starostlivosť o sirotu, získala alebo sa pokúsila získať dôchodok podvodom.

(2) Dôchodok sa môže úplne alebo čiastočne zastaviť na čas, po ktorý je zúčastnená osoba úplne vydržovaná z verejných prostriedkov.

Č l á n o k 2 6

Tento Dohovor sa bez ujmy na ustanovení článku 15 ods. 5 nevzťahuje na zachovanie práva na dôchodok v prípade bydliska v cudzine.

Č l á n o k 2 7

Formálne ratifikácie tohto Dohovoru budú za podmienok ustanovených v ústave Medzinárodnej organizácie práce oznámené generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce a ním zapísané.

Č l á n o k 2 8

(1) Tento Dohovor zaväzuje iba členské štáty Medzinárodnej organizácie práce, ktorých ratifikáciu zapísal generálny riaditeľ.

(2) Nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov po tom, čo generálny riaditeľ zapíše ratifikácie dvoch členských štátov.

(3) Pre každý ďalší členský štát tento Dohovor nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov odo dňa, keď sa zapísala jeho ratifikácia.

Č l á n o k 2 9

Len čo budú v Medzinárodnom úrade práce zapísané ratifikácie dvoch členských štátov Medzinárodnej organizácie práce, oznámi to generálny

riaditeľ Medzinárodného úradu práce všetkým členským štátom Medzinárodnej organizácie práce. Rovnako im oznámi zápis všetkých ratifikácií, ktoré mu členovia organizácie oznámia.

Č l á n o k 3 0

(1) Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí desiatich rokov odo dňa, keď tento Dohovor po prvý raz nadobudol účinnosť, písomným oznámením generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý ho zapíše. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni, keď bola zapísaná.

(2) Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor a ktorý nepoužije právo ho vypovedať podľa tohto článku v priebehu roka nasledujúceho po uplynutí obdobia desiatich rokov, ako sa uvádza v predchádzajúcom odseku, bude viazaný Dohovorom na ďalšie desaťročné obdobie a potom ho bude môcť vypovedať vždy po uplynutí desaťročného obdobia za podmienok uvedených v tomto článku.

Č l á n o k 3 1

Vždy, keď to bude považovať za nevyhnutné, Správna rada Medzinárodného úradu práce predloží generálnej konferencii správu o vykonávaní tohto Dohovoru a preskúma, či treba dať na program rokovania generálnej konferencie otázku jeho úplnej alebo čiastočnej revízie.

Č l á n o k 3 2

(1) Ak generálna konferencia prijme nový dohovor revidujúci úplne alebo čiastočne tento Dohovor a ak nový dohovor neustanoví inak:

- a) ratifikácia nového revidujúceho dohovoru členským štátom spôsobí ipso iure okamžitú výpoveď tohto Dohovoru bez ohľadu na ustanovenia článku 30, a to s výnimkou, že nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť,
- b) od doby, keď nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť, tento Dohovor prestane byť členským štátom otvorený na ratifikáciu.

(2) Tento Dohovor však zostane v platnosti čo do formy a obsahu pre tie členské štáty, ktoré ho ratifikovali a ktoré neratifikovali revidujúci dohovor.

Č l á n o k 3 3

Francúzske a anglické znenia tohto Dohovoru majú rovnakú platnosť.

470**OZNÁMENIE****Federálneho ministerstva zahraničných vecí**

Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 1. júla 1949 bol na 32. zasadaní generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce prijatý Dohovor o vykonávaní zásad práva organizovať sa a kolektívne vyjednávať (č. 98) a 28. júna 1951 bol na 34. zasadaní generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce prijatý Dohovor o metódach určenia minimálnych miezd v poľnohospodárstve (č. 99). Ratifikácie dohovorov Československou socialistickou republikou zapísal 21. januára 1964 generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce. Podľa svojich článkov 8 a 7 dohovory nadobudli pre Československú socialistickú republiku platnosť 21. januárom 1965.

České preklady dohovorov sa vyhlasujú súčasne.*)

*) Tu sa uverejňujú slovenské preklady.

Dohovor**o vykonávaní zásad práva organizovať sa a kolektívne vyjednávať**

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú zvolala Správna rada Medzinárodného úradu práce do Ženevy a ktorá sa tam zišla 8. júna 1949 na svojom tridsiatom druhom zasadaní,

rozhodnúc sa prijať niektoré návrhy týkajúce sa vykonávania zásad práva organizovať sa a kolektívne vyjednávať ktoré sú štvrtým bodom rokovacieho poriadku zasadania,

rozhodnúc sa, že tieto návrhy budú mať formu medzinárodného Dohovoru,

prijíma 1. júla 1949 tento Dohovor, ktorý sa bude označovať ako Dohovor o práve organizovať sa a kolektívne vyjednávať, 1949:

Č l á n o k 1

(1) Pracovníci budú požívať primeranú ochranu proti všetkým prejavom diskriminácie smerujúcim k ohrozeniu odborovej slobody v ich zamestnaní.

(2) Taká ochrana sa najmä uplatní, pokiaľ ide o konanie majúce za cieľ:

- a) viazať zamestnanie pracovníka na podmienku, že sa nestane členom odborovej organizácie alebo že zruší svoje členstvo v odborovej organizácii;
- b) prepustiť pracovníka alebo ho iným spôsobom poškodiť pre jeho členstvo v odboroch alebo pre jeho účasť na odborovej činnosti v mimopracovnom čase alebo, so súhlasom zamestnávateľa, počas pracovného času.

Č l á n o k 2

(1) Organizácie pracovníkov a zamestnávateľov požívajú pri ustanovovaní, činnosti alebo správe svojich organizácií náležitú ochranu proti akémukoľvek zasahovaniu jedných do záležitostí druhých, či už priamemu alebo prostredníctvom zástupcov alebo členov.

(2) Za zasahovanie podľa tohto článku sa pokladajú najmä opatrenia smerujúce k vytvoreniu organizácií pracovníkov ovládaných zamestnávateľmi alebo organizáciami zamestnávateľov alebo na podporovanie organizácií pracovníkov finančnými alebo inými prostriedkami s úmyslom podriaďiť tieto organizácie kontrole zamestnávateľov alebo organizáciám zamestnávateľov.

Č l á n o k 3

Tam, kde je to potrebné, zriadia sa orgány primerané vnútroštátnym podmienkam, aby sa zabezpečilo rešpektovanie práva organizovať sa, vymedzeného v predchádzajúcich článkoch.

Č l á n o k 4

Tam, kde je to potrebné, budú prijaté opatrenia primerané vnútroštátnym podmienkam pre povzbudenie a podporovanie čo najširšieho rozvoja a využitie metódy dobrovoľného vyjednávania medzi zamestnávateľmi a organizáciami zamestnávateľov na jednej strane a organizáciami pracovníkov na druhej strane, tak, aby boli upravené podmienky zamestnania pomocou kolektívnych zmlúv.

Č l á n o k 5

(1) Da akej miery budú záruky vyplývajúce z tohto Dohovoru uplatnené v ozbrojených silách a v polícii, ustanoví vnútroštátne zákonodarstvo.

(2) Podľa zásad ustanovených v odseku 8 článku 19 ústavy Medzinárodnej organizácie práce, nemožno o ratifikácii tohto Dohovoru niektorým členským štátom predpokladať, že sa dotýka akéhokoľvek už existujúceho zákona, súdneho rozhodnutia, obyčaje alebo dohody, na základe ktorých sa poskytujú príslušníkom ozbrojených síl a polície práva zaručené týmto Dohovorom.

Č l á n o k 6

Tento Dohovor sa nezaoberá postavením verejných zamestnancov pracujúcich v štátnej správe a nebude sa môcť žiadnym spôsobom vykladať tak, že by poškodzoval ich práva alebo ich štatút.

Č l á n o k 7

Formálne ratifikácie tohto Dohovoru budú oznámené generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce a ním zapísané.

Č l á n o k 8

(1) Tento Dohovor zaväzuje iba členské štáty Medzinárodnej organizácie práce, ktorých ratifikáciu zapísal generálny riaditeľ.

(2) Nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov po tom, keď generálny riaditeľ zapíše ratifikácie dvoch členských štátov.

(3) Pre každý ďalší členský štát tento Dohovor nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov od dátumu, keď bola zapísaná jeho ratifikácia.

Č l á n o k 9

(1) Vyhlásenia zasielané generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce podľa odseku 2 článku 35 Ústavy Medzinárodnej organizácie práce budú uvádzať:

- a) územia, ohľadne ktorých sa príslušný členský štát zaväzuje vykonávať ustanovenia Dohovoru bezo zmeny;
- b) územia, ohľadne ktorých sa zaväzuje vykonávať ustanovenia Dohovoru so zmenami a podrobnosti o týchto zmenách;
- c) územia, na ktorých nie je možné Dohovor vykonávať, a v týchto prípadoch dôvody, pre ktoré ho nie je možné vykonávať;
- d) územia, ohľadne ktorých si vyhradzuje svoje rozhodnutia až do hlbšieho posúdenia situácie.

(2) Závazky uvedené pod písmenami a) a b) prvého odseku tohto článku sa budú považovať za neoddeliteľnú súčasť ratifikácie a budú mať rovnaké účinky.

(3) Každý členský štát sa môže kedykoľvek novým vyhlásením úplne alebo sčasti vzdať výhrad obsiahnutých v jeho pôvodnom vyhlásení na základe ustanovení pod písmenami b), c) alebo d) prvého odseku tohto článku.

(4) Každý členský štát môže v obdobiach, počas ktorých možno Dohovor vypovedať podľa ustanovenia článku 11, zaslať generálnemu riaditeľovi nové vyhlásenie pozmeňujúce v akomkoľvek inom smere znenie ktoréhokoľvek skoršieho vyhlásenia a uvádzajúce údaje o súčasnej situácii v takých územiach.

Č l á n o k 10

(1) Vyhlásenia zaslané generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce podľa odsekov 4 a 5 článku 35 ústavy Medzinárodnej organizácie práce budú uvádzať, či sa ustanovenia Dohovoru budú vykonávať na určitom území bezo zmeny alebo so zmenou; pokiaľ bude vo vyhlásení uvedené, že

ustanovenia Dohovoru sa budú vykonávať so zmenami, musí v ňom byť podrobne uvedené, v čom spomenuté zmeny spočívajú.

(2) Členský štát, členské štáty alebo príslušný medzinárodný orgán sa môžu neskorším vyhlásením úplne alebo čiastočne vzdať práva dovoľávať sa ktorejkoľvek zmeny uvedenej v skoršom vyhlásení.

(3) Členský štát, členské štáty alebo príslušný medzinárodný orgán môžu v obdobiach, počas ktorých možno Dohovor vypovedať podľa ustanovenia článku 11, zaslať generálnemu riaditeľovi nové vyhlásenie, pozmeňujúce v akomkoľvek inom smere znenie ktoréhokoľvek skoršieho vyhlásenia a obsahujúce údaje o súčasnom stave, pokiaľ ide o vykonávanie tohto Dohovoru.

Č l á n o k 11

(1) Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí desiatich rokov odo dňa, keď tento Dohovor po prvý raz nadobudol účinnosť, písomným oznámením generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý ho zapíše. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni, keď bola zapísaná.

(2) Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor a ktorý nepoužije právo ho vypovedať podľa tohto článku počas roka nasledujúceho po uplynutí obdobia desiatich rokov, ako je uvedené v predchádzajúcom odseku, bude viazaný Dohovorom na ďalšie desaťročné obdobie a potom ho bude môcť vypovedať vždy po uplynutí desaťročného obdobia za podmienok uvedených v tomto článku.

Č l á n o k 12

(1) Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi všetkým členským štátom Medzinárodnej organizácie práce zápis všetkých ratifikácií, vyhlásení a výpovedí, ktoré mu členovia organizácie oznámia.

(2) Keď bude členským štátom Organizácie oznamovať zápis druhej ratifikácie, ktorá mu bola oznámená, generálny riaditeľ upozorní členské štáty Organizácie na dátum, kedy tento Dohovor nadobudne účinnosť.

Č l á n o k 13

Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi generálnemu tajomníkovi Spojených národov na zápis podľa článku 102 Charty Spojených

národov úplné údaje o všetkých ratifikáciách, vyhláseniach a výpovediach, ktoré zapísal podľa ustanovení predchádzajúcich článkov.

Č l á n o k 1 4

Vždy, ak to bude považovať za potrebné, Správna rada Medzinárodného úradu práce predloží generálnej konferencii správu o vykonávaní tohto Dohovoru a preskúma, či treba dať na program rokovania generálnej konferencie otázku jeho úplnej alebo čiastočnej revízie.

Č l á n o k 1 5

(1) Ak generálna konferencia prijme nový do-

hovor revidujúci úplne alebo čiastočne tento Dohovor a ak nový dohovor neustanoví inak:

- a) ratifikácia nového revidujúceho dohovoru členským štátom spôsobí ipso iure okamžitú výpoveď tohto Dohovoru bez ohľadu na ustanovenia článku 11, a to s výhradou, že nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť;
- b) od doby, keď nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť, tento Dohovor prestane byť členským štátom otvorený na ratifikáciu.

(2) Tento Dohovor zostane však v platnosti čo do formy a obsahu pre tie členské štáty, ktoré ho ratifikovali a ktoré neratifikovali revidujúci dohovor.

Č l á n o k 1 6

Anglické a francúzske znenia tohto Dohovoru majú rovnakú platnosť.

Dohovor o metódach určenia minimálnych miezd v poľnohospodárstve

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú zvolala správna rada Medzinárodného úradu práce do Ženevy a ktorá sa tam zišla na svojom tridsiatom štvrtom zasadaní 6. júna 1951,

rozhodnúc sa o prijatí niektorých návrhov týkajúcich sa metód určenia minimálnych miezd v poľnohospodárstve, ktoré sú ôsmym bodom programu zasadania,

ustanoviac, že tieto návrhy budú mať formu medzinárodnej zmluvy,

prijíma 28. júna 1951 tento Dohovor, ktorý sa bude označovať ako Dohovor o metódach určenia minimálnych miezd (poľnohospodárstvo), 1951.

Č l á n o k 1

1. Každý členský štát Medzinárodnej organizácie práce, ktorý ratifikuje tento Dohovor, sa zaväzuje, že zavedie alebo bude zachovávať náležité metódy, ktoré umožnia určiť minimálne mzdy pre pracovníkov zamestnaných v poľnohospodárskych podnikoch a v príbuzných povolaniach.

2. Každý členský štát, ktorý ratifikuje tento Dohovor, môže po prerokovaní so zúčastnenými najreprezentatívnejšími organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov, pokiaľ také organizácie existujú, určiť podniky, zamestnania a kategórie osôb, na ktoré sa budú vzťahovať v predchádzajúcom odseku spomenuté metódy určenia minimálnych miezd.

3. Príslušný orgán môže vyňať z vykonávania všetkých alebo jednotlivých ustanovení tohto Dohovoru kategórie osôb, pre ktoré sú tieto ustanovenia v dôsledku ich pracovných podmienok nepoužiteľné, ako sú napríklad rodinní príslušníci zamestnávania majiteľom podniku.

Č l á n o k 2

1. Vnútroštátne zákonodarstvo, kolektívne zmluvy alebo rozhodcovské výroky môžu povoliť čiastočnú výplatu minimálnej mzdy v naturáliách v prípadoch, keď tento spôsob odmeňovania je obvyklý alebo žiaduci.

2. Pokiaľ toto čiastočné vyplácanie minimálnej mzdy v naturáliách je prípustné, budú prijaté vhodné opatrenia, aby

a) také naturálie boli primerané osobnej potrebe a prospechu zamestnanca a jeho rodiny,

b) hodnota týchto dávok bola spravodlivá a primeraná.

Č l á n o k 3

1. Každý členský štát, ktorý ratifikuje tento Dohovor, môže slobodne určiť pri zachovaní podmienok, uvedených v nasledujúcich odsekoch, povahu a formu metód určenia minimálnych miezd, ako aj spôsoby, akými sa bude táto úprava vykonávať.

2. Skôr, ako sa o tom rozhodne, predbežne sa vypočujú zúčastnené najreprezentatívnejšie organizácie zamestnávateľov a zamestnancov, kde také organizácie existujú, a podľa uváženia príslušného úradu aj iné osoby, ktoré sú na to svojim povolaním alebo zastávanou funkciou osobitne oprávnené.

3. Príslušní zamestnávatelia a pracovníci sa zúčastnia na praktickom určení minimálnych miezd alebo musia byť aspoň konzultovaní alebo mať právo na prednesenie svojho stanoviska, a to vo forme a miere, aké ustanovuje vnútroštátne zákonodarstvo, v každom prípade však na základe plnej rovnoprávnosti.

4. Určené minimálne mzdové sadzby budú pre zúčastnené zväzy zamestnávateľov a zamestnancov záväzné a nesmú sa znižovať.

5. Príslušný orgán môže pripustiť podľa potreby jednotlivé výnimky z minimálnych mzdových sadzieb, aby sa zabránilo zníženiu možností pre zamestnanie telesne alebo duševne postihnutých pracovníkov.

Č l á n o k 4

1. Každý členský štát, ktorý ratifikuje tento Dohovor, prijme potrebné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že zúčastnení zamestnávatelia a pracovníci budú oboznámení s platnými minimálnymi mzdovými sadzbami a že vyplácané mzdy nebudú nižšie ako minimálne sadzby tam, kde ich možno použiť. Tieto opatrenia budú obsahovať také ustanovenia o kontrole, dohľade a sankciách, ktoré sú nevyhnutné a zodpovedajú pomerom v poľnohospodárstve príslušnej krajiny.

2. Každý pracovník, na ktorého sa vzťahujú minimálne mzdové sadzby a ktorý dostal nižšiu mzdu, než sú tieto sadzby, má mať právo vymáhať súdnou cestou alebo inou zákonnou cestou zaplatenie zvyšku mzdy, ktorý mu patrí, a to v lehote ustanovenej vnútroštátnym zákonodarstvom.

Č l á n o k 5

Každý členský štát, ktorý ratifikuje tento Dohovor, predloží každoročne Medzinárodnému úradu práce všeobecnú správu o spôsobe a výsledkoch vykonávania tejto praxe spolu s prehľadom súhrnných údajov o zamestnaniach a približnom počte zamestnancov, na ktorých sa táto úprava vzťahuje, o určených minimálnych mzdových sadzbách a v jednotlivých prípadoch o iných osobitne dôležitých podmienkach vzťahujúcich sa na úpravu minimálnych miezd.

Č l á n o k 6

Formálne ratifikácie tohto Dohovoru budú oznámené generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce a ním zapísané.

Č l á n o k 7

1. Tento Dohovor zaväzuje iba členské štáty Medzinárodnej organizácie práce, ktorých ratifikáciu zapísal generálny riaditeľ.

2. Nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov po tom, keď generálny riaditeľ zapíše ratifikácie dvoch členských štátov.

3. Pre každý ďalší členský štát tento Dohovor nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov od dátumu, keď bola zapísaná jeho ratifikácia.

Č l á n o k 8

1. Vyhlásenia zasielané generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce podľa odseku 2 článku 35 ústavy Medzinárodnej organizácie práce, budú uvádzať:

- a) územia, ohľadne ktorých sa príslušný členský štát zaväzuje vykonávať ustanovenia Dohovoru bezo zmeny,
- b) územia, ohľadne ktorých sa zaväzuje vykonávať ustanovenia Dohovoru so zmenami a podrobnosti o týchto zmenách,
- c) územia, na ktorých nemožno Dohovor vykonávať, a v týchto prípadoch dôvody, pre ktoré ho nemožno vykonávať,
- d) územia, ohľadne ktorých si vyhradzuje svoje rozhodnutie až po hlbšom posúdení situácie.

2. Závazky spomenuté pod písmenami a) a b) prvého odseku tohto článku sa budú považovať za neoddeliteľnú súčasť ratifikácie a budú mať rovnaké účinky.

3. Každý členský štát sa môže kedykoľvek novým vyhlásením úplne alebo čiastočne vzdať výhrad obsiahnutých v jeho pôvodnom vyhlásení na základe ustanovení pod písmenami b), c) alebo d) prvého odseku tohto článku.

4. Každý členský štát môže v obdobiach, počas ktorých možno Dohovor vypovedať podľa ustanovení článku 10, zaslať generálnemu riaditeľovi nové vyhlásenie pozmeňujúce v akomkoľvek inom smere znenie ktoréhokoľvek skoršieho vyhlásenia a obsahujúce údaje o súčasnej situácii v takých územiach.

Č l á n o k 9

1. Vyhlásenie zaslané generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce podľa odsekov 4 a 5 článku 35 ústavy Medzinárodnej organizácie práce budú uvádzať, či sa ustanovenia Dohovoru budú vykonávať na určitom území bezo zmeny alebo so zmenou. Pokiaľ bude vo vyhlásení uvedené, že ustanovenia Dohovoru sa budú vykonávať so zmenami, musí v ňom byť podrobne uvedené, v čom spomenuté zmeny spočívajú.

2. Členský štát, členské štáty alebo príslušný medzinárodný orgán sa môžu neskorším vyhlásením úplne alebo čiastočne vzdať práva dovoľávať sa ktorejkoľvek zmeny uvedenej v skoršom vyhlásení.

3. Členský štát, členské štáty alebo príslušný medzinárodný orgán môžu v obdobiach, počas ktorých možno Dohovor vypovedať podľa ustanovení článku 10, zaslať generálnemu riaditeľovi nové vyhlásenie, pozmeňujúce v akomkoľvek inom smere znenie ktoréhokoľvek skoršieho vyhlásenia a obsahujúce údaje o súčasnom stave, pokiaľ ide o vykonávanie tohto Dohovoru.

Č l á n o k 10

1. Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí desiatich rokov odo dňa, keď tento Dohovor nadobudol po prvý raz účinnosť, písomným oznámením generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý ho zapíše. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni, keď bola zapísaná.

2. Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor a ktorý nepoužije právo vypovedať ho podľa tohto článku počas roka nasledujúceho po uplynutí obdobia desiatich rokov, ako je uvedené v predchádzajúcom odseku, bude viazaný Dohovorom na ďalšie desaťročné obdobie a potom ho bude môcť vypovedať vždy po uplynutí desaťročného obdobia za podmienok uvedených v tomto článku.

Č l á n o k 1 1

1. Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi všetkým členským štátom Medzinárodnej organizácie práce zápis všetkých ratifikácií, vyhlásení a výpovedí, ktoré mu členovia organizácie oznámia.

2. Keď bude členským štátom Organizácie oznamovať zápis druhej ratifikácie, ktorá mu bola oznámená, generálny riaditeľ upozorní členské štáty Organizácie na dátum, kedy tento Dohovor nadobudne účinnosť.

Č l á n o k 1 2

Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi generálnemu tajomníkovi Spojených národov na zápis podľa článku 102 Charty Spojených národov úplné údaje o všetkých ratifikáciách, vyhláseniach a výpovediach, ktoré zapísal podľa ustanovení predchádzajúcich článkov.

Č l á n o k 1 3

Vždy, ak to bude považovať za potrebné, správna rada Medzinárodného úradu práce predloží generálnej konferencii správu o vykonávaní tohto Do-

hovoru a preskúma, či treba dať na program rokovania generálnej konferencie otázku jeho úplnej alebo čiastočnej revízie.

Č l á n o k 1 4

1. Ak generálna konferencia prijme nový dohovor revidujúci úplne alebo čiastočne tento Dohovor a ak neustanoví nový dohovor inak:

- a) ratifikácia nového revidujúceho dohovoru členským štátom spôsobí ipso iure okamžitú výpoveď tohto Dohovoru bez ohľadu na ustanovenia článku 10, a to s výhradou, že nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť,
- b) od doby, keď nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť, tento Dohovor prestane byť členským štátom otvorený na ratifikáciu.

2. Tento Dohovor však zostane v platnosti čo do formy a obsahu pre tie členské štáty, ktoré ho ratifikovali a ktoré neratifikovali revidujúci dohovor.

Č l á n o k 1 5

Anglické a francúzske znenia tohto Dohovoru majú rovnakú platnosť.

